DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 149. Wtorek, 9 (21) Lipca. 1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.— Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8.—Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2 —Miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30.— Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 8 (20) Lipca.

Najjaśniejszy Pan, w skutku najpoddanniejszego przedstawienia Namiestnika w Królestwie Polskiem, Najmiłościwiej zezwolić raczył nawyasygnowanie dodatkowo do udzielonych już 5 tysięcy rub. przez JW. Namiestnika dla pierwiastkowego przyniesienia pomocy poszkodowanym przez wynikły w d. 6 (18) czerwca r. b. pożar na Pradze, jeszcze 5 tysięcy rubli, tytułem bezzwrotnego wsparcia dla tychże pogorzelców.

Ustawa towarzystwa kolei żelaznej moskiewsko-jarosławskiej. — Najjaśniejszy Pan zgodnie z przedstawieniem komitetu ministrów, Najwyżej zatwierdzić raczył w d. 7 czerwca 1868 r. ustawę towarzystwa kolei żelaznej moskiewsko-jarosławskiej. Dla zbudowania komunikacji pomiędzy Moskwą i Jarosławiem za pomocą kolei żelaznej przez osadę sergiejewską św. Trójcy, utworzyło się towarzystwo p. t.: „Towarzystwo kolei żelaznej moskiewsko-jarosławskiej." Kolej żelazna zbudowana pomiędzy Moskwą a osadą sergiejewską św. Trójcy (na przestrzeni 66 wiorst) ma być przedłużona do m. Jarosławia z odnogą ku Wołdze przy samym Jarosławiu w kierunku i według projektów przedstawionych ministerstwu dróg i komunikacji i zatwierdzonych przez ministra. Długość linji od osady do Jarosławia wynosi 196 wiorst, tym sposobem ogólna długość kolei żelaznej moskiewsko-jarosławskiej obliczona na 262 wiorsty, a odnogi do Wołgi na 4 wiorsty. Zbudowania drugiej komunikacji na całej tej przestrzeni rząd domagać się może wtenczas, kiedy roczny dochód kolei dojdzie do 9,000 rs. na wiorstę. Lokomotyw zupełnie przygotowanych do ruchu, powinno być nie mniej nad 43, wagonów pasażerskich nie mniej nad 122, innych wagonów i platform 800. Towarzystwo obowiązane jest prowadzić roboty na linji pomiędzy osadą sergiejewską a m. Jarosławiem tak, ażeby ruch na tej linji otwarty był za 3 lata od rozpoczęcia robót; roboty zaś powinny być rozpoczęte zaraz po zatwierdzeniu projektów. Na przypadek wojny, blokady, albo innego podobnego wypadku, zmuszającego do wstrzymania na pewien czas robót, termin naznaczony dla ich ukończenia powinien być na taki sam czas przedłużony. Dla pewności akuratnego spełnienia przez towarzystwo powyższego zobowiązania służyć będzie aż do czasu wypuszczenia obligacji za rękojmię otwarta już dla ruchu linja kolei żelaznej moskiewsko-jarosławskiej od Moskwy do osady sergiejewskiej; po wypuszczeniu zaś obligacji towarzystwo obowiązane będzie złożyć natychmiast kaucję 350,000 rs. Przy budowie kolei żelaznej towarzystwo korzysta z wszystkich praw właściwych przy robotach rządowych, w tej liczbie z prawa wywłaszczania i zajęcia prywatnych gruntów i budynków nieodzownych dla budowy kolei i wszystkiego co do niej należy. Kapitał towarzystwa składają: *a)* suma wartości budowy pierwszej znajdującej się już w ruchu linji kolei od Moskwy do osady św. Trójcy, razem 4,307,881 rubli kredytowych i *b)* 12,000,000 rubli met. utworzonych przez wypuszczenie obligacji. Towarzystwo ma prawo wypuścić obligacje przedstawiające zakładowy kapitał 12,000,000 rub. met. w funtach szterlingów, w talarach pruskich, guldenach holenderskich i frankach, licząc 16 funt. szt. $107\frac{1}{2}$ tal. prus. 188 guld. hol. 400 franków za sto rubli. Od zakładowego kapitału towarzystwa składającego się z obligacji 12,000,000 rubli met. rząd daje towarzystwu bewarunkową gwarancję 5% czystego dochodu i $^{13}/_{100}$ % umorzenia, to jest 615,600 rub. met. rocznie. Gwarancja ta staje się obowiązującą od dnia wypuszczenia obligacji. Zbudowana na własny rachunek i odpowiedzialność towarzystwa kolej żelazna z wszystkiemi przyborami, taborem ruchomym i należytościami pozostaje w zupełnem rozporządzeniu towarzystwa do 29 maja 1943 roku z prawem odstąpienia jej w drugie ręce, ale nie inaczej jak po zatwierdzeniu rządu. Po upływie powyższego terminu towarzystwo obowiązane zdać skarbowi kolej żelazną ze wszystkiemi jej należytościami, budowlami i ruchomym taborem. Po upływie lat 20-u od dnia zatwierdzenia niniejszej ustawy, rząd ma prawo w każdym czasie odkupić kolej. *(Rus. Inw.)*

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Lipca r. b., w ilości rs. 958 kop. 29, *Purzyckim*, właścicielom wsi Łączyno-stare, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Prasnyskim, Gminie Dzierzgowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 905 k. 95, Kazimierzowi *Nawarskiemu*, właścicielowi dóbr Krzywica, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Nowo Mińskim, Gminie Siennica, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 13,605 kop. 23, Michałowi *Gościmskiemu*, właścicielowi dóbr Młodojewo, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Słupeckim, Gminie Młodojewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rsr. 41,491 kop. 97, Stanisławowi *Górskiemu*, właścicielowi dóbr Stromiec, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiatach Radomskim i Kozienickim, Gminach Stromiec i Grabów nad Pilicą, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,386 kop. 2, Łukaszowi *Chrzanowskiemu*, właścicielowi dóbr Wdowin, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Petrokowskim, Gminie Bukowe, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,677 kop. 95, Wojciechowi *Kurzelewskiemu*, właścicielowi dóbr Choroszczynki, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Bielskim, Gminie Połoski, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Kronika warszawska.

Dnia 8 (20) lipca.

Dzień wczorajszy, pogodny ale skwarny — znaglił wszystkich do szukania cienia i ochłody. A nie łatwo było ochłodzić się przy upale prawdziwie zwrotnikowym! Rozumie się, że w skutek takiego stanu temperatury, cała prawie ludność tutejsza, korzystając z dnia świątecznego, wydaliła się gdzie mogła, byle uciec ze środka miasta i jego rozpalonych murów. Tak więc, od samego już rana, mnóstwo osób rozmaitego stanu, płci i wieku, podążyło do miejsc odleglejszych nawet, dla użycia tak ponętnej *lipcówki*, gdyż niepodobna nazywać już „majówkami" wycieczek w teraźniejszej, kanikularnej porze. Saska kępa zabrała najliczniejszy kontyngens, zwłaszcza z niższych warstw społecznych. Zamożniejsze, podążyły do Kaskady, Bielan lub Mokotowa i Wierzbna — docierając aż do Willanowa i Natolina nawet! Nakoniec, świat elegancki, przesiedziawszy dzienny upał za markizami w ochłodzonych apartamentach, dopiero nad wieczorem wyruszył szeregiem powozów ku stronie łazienkowskiego parku, gdzie Bilse w Dolinie, a przedstawienie teatralne „na wyspie," zarówno go nęciły. Jakoż, ogród Doliny napełnił się tłumem modniejszych słuchaczek i słuchaczy, a wspaniały amfiteatr łazienkowski, z początku obsadzony dość rzadko, przed samem zaczęciem widowiska zaczernił się nagle od licznych widzów, którzy przybyli tam wysłuchać powtórnego przedstawienia wznowionej onegdajszego wieczoru „Jawnuty" Moniuszki, oraz napatrzeć się malowniczym tańcom, ozdabiającym tę operę, zbyt monotonną może.

Operetta „Jawnuta" była już dawniej przedstawianą na scenie wielkiego teatru — nie miała jednak takiego powodzenia, jakie towarzyszy innym utworom utalentowanego naszego maestra, lecz „na wyspie" wszystko się piękniejszem i lepszem wydaje— bogata natura rzuca czar swoich wdzięków na ludzkie utwory i otacza je żywszą sympatją. Zresztą, w partycji tej znajdują się i nader piękne fragmenta, a obiedwie arje z chórami, śpiewane przez p. Koehlera, należą do prawdziwych klejnotów melodji, chociaż jedna z nich, zakończona w pierwszej strofie tekstem: „Gore serce, pędzi koń, a dziewczyna klaska w dłoń," jest dawno już znaną i Moniuszko wstawił ją tylko do „Jawnuty," tak jak pieśń „Towarzyszu mój" do „Hrabiny." Nie robimy z tego przecież zarzutu kompozytorowi, gdyż zwyczaj takiego wstawiania melodji znanych, szczególniej zaś pieśni ludowych, usankcjonowali już dawniej znakomici kompozytorowie zagraniczni, jak Flottow w „Marcie" naprzykład. Szczególniej jednak pięknie wydają się wszystkie tańce „na wyspie," a tancerki... to już jak rusałki powabnie się prezentują. Dowodem tego p. Dylewska, która w charakterystycznym tańcu góralskim w „Jawnucie" zachwycała oczy widzów i zbierała huczne oklaski.

Z pomiędzy widowisk w środku miasta dawanych, najwięcej ściągnął publiczności „Teatr-Rappo", do którego w ciągu obydwóch dni ostatnich, gromadził się tłum widzów, zawsze z zadowoleniem przypatrujących się wykonaniu tak dobrych i urozmaiconych programów, które obecnie wzbogaciły wielce obrazy żywe, układu p. Bochera, oparte więcej na grze rysów i wyrazie fizjognomji osób do nich wchodzących i dla tego wymagających większego do publiczności zbliżenia. Ale i w „Eldorado" publiczność zgromadziła się w ogromnej liczbie—wyborowy personel trupy francuzkiej tam występującej, a nadewszystko nadzwyczajnego talentu komik, zasługuje istotnie na tak żywą publiczności sympatję. Zresztą, sam program przedstawień w Eldorado, obfity i urozmaicony często, a może nawet i bufet zaopatrzony, wzorowo przyczyniają się do utrwalenia prosperencji tych zajmujących przedstawień...

W „Tiwoli" zawsze pełno spektatorów, zawsze zadowolonych, a wprowadzona tam do programu poezja czyli obrazek poetycki, p. Fr. Szobera „Otchłań niedoli," zyskał w wykonaniu go przez trupę p. Russanowskiego wielkie powodzenie. W otworzonem na nowo teatrzyku ogrodowym w Orfeum, publiczność także chętnie się zbiera, szczególniej część taneczna programu podoba się tam wielce, chociaż i z scenicznych części programów, pp. Kasprzykowski, Stek i Breker zyskują częste oklaski, jak również i młody kozaczek, który z wielką biegłością i *szykiem* wykonywa ten ulubiony małoruski taniec.

Może z powodu że amfiteatr na wyspie był napełniony wczoraj — mało osób przybyło do sali Rozmaitości, gdzie na drugi raz przedstawioną, pomiędzy innemi, komedja, tłómaczoną z francuzkiego „Takie wszystkie". A doprawdy, było przyjść po co, gdyż obrazek to wyborny, pełen delikatnego dowcipu i prawdziwego humoru, o którym jednak obszerniejsze słowo zostawiamy sobie do właściwej, teatralnej rubryki. *Al.*

ub. sr. 18 kop. 33, Stanisławowi *Gogolewskiemu*, właścicielowi części wsi Cierpigórz, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Bartoldy, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Prasnyskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 18 kop. 33, Aleksandrowi *Sosnowskiemu*, właścicielowi części wsi Cierpigórz, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Bartoldy, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Prasnyskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 18. k 33, Franciszkowi *Sosnowskiemu*, właścicielowi części wsi Cierpigórz, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Bartoldy, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,263 kop. 10, Mateuszowi *Muszyńskiemu*, właścicielowi dóbr Białymin, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Sochaczewskim, Gminie Kozłów-biskupi, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 25,866 kop. 68, Bibjannie *Nietrebskiej*, i Eufemji i Janowi *Wendom*, właścicielom dóbr Czermno, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Gostyńskim, Gminie Czermno, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 278 kop. 42, Marjannie *Pydynkowskiej*, właścicielce dóbr Sumówko, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Rypińskim, Gminie Osiek, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy.

Rada warszawskiego Aleksandryjsko-Marjińskiego instytutu wychowania panien. — Według decyzji rady warszawskiego Aleksandryjsko-Marjińskiego instytutu, egzamina wstępne uczennic świeżo wchodzących, będą się odbywały od 8 (20) do 10 (22) sierpnia. Do prośby na imię rady instytutu, dołączają się następujące dokumenta: 1) świadectwo o godności ojca; 2) świadectwo metryczne; 3) świadectwo szczepionej ospy. Opłata za wychowanie uczennic, ubiór i inne warunki przyjęcia, pozostają takie same, jak poprzednio.

W rozkazie Ober-Policmajstra do policji wykonawczej zamieszczono rozporządzenie: — Dyrekcja teatrów Warszawskich zawarła z Janem Cotty, drukarzem, kontrakt, zatwierdzony przez JW. Jenerał-Feldmarszałka Namiestnika Królestwa, na drukowanie i sprzedaż w terminie od 1 (13) lipca r. b. po d. 1 (13) stycznia 1871 r. afiszy i ogłoszeń o wszystkich widowiskach, koncertach, maskaradach i wszelkiego rodzaju przedstawieniach dawanych z upoważnienia wspomnionej dyrekcji. — Stosownie do punktu D § 9 tego kontraktu, przedsiębiercy Janowi Cotty, nadaje się wyłączne prawo drukowania za oddzielnem wynagrodzeniem afiszów i obwieszczeń o wszelkiego rodzaju widowiskach, koncertach i zabawach, dawanych przez obce i przyjezdne osoby; w tym celu przy udzieleniu pozwoleń na takie widowiska, koncerta i zabawy zamieszczonym będzie warunek, ażeby afisze, programy i ogłoszenia, niegdzieindziej drukowane były, jak tylko w drukarni Cottego, która przez czas trwania kontraktu tytułować się będzie: „Drukarnią teatrów Warszawskich." — Podając o tem do wiadomości policji dla zastosowania się na przyszłość, polecam poinformować za pokwitowaniem wszystkie osoby urządzające jakiegokolwiek rodzaju widowiska i zabawy, że odtąd afisze, programy i ogłoszenia, nie mogą być gdzieindziej drukowane, jak tylko w drukarni teatrów Warszawskich. — O wykonaniu czego z przedstawieniem pokwitowań, donieść kancelarji ogólnej zarządu.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 8 (20) Lipca.

Pokojowe zapewnienia francuzkiego *Monitora wieczornego*, tembardziej przyszły w porę, że rozprawy w ciele prawodawczem nad budżetem ministerstwa wojny, a szczególniej oświadczenia marszałka Niela, iż niezbędnem jest dla Francji utrzymanie sześciu wielkich dowództw, aby w ciągu 5 dni mogła mieć sześć korpusów w gotowości do wymarszu, zaniepokoiły opinję publiczną. Sądzono, iż rząd francuzki musi spodziewać się wojny, kiedy tak obstaje za znacznemi wydatkami, dla ułatwienia armji przejścia ze stopy pokojowej na stopę wojenną. *Monitor wieczorny* w swem wyjaśnieniu, powtórzył to samo co poprzednio powiedział p. de Moustier, mianowicie, że uzbrojenia Francji stanowią rękojmię pokoju, zapewniając jej poszanowanie ze strony obcych mocarstw. Jeszcze bardziej uspakajającem od tych zapewnień, było oświadczenie marszałka Niela, że ze stu tysięcy tegorocznego kontyngensu, tylko 40,000 ludzi ma być powołane do służby czynnej i przystanie na wykreślenie około 8 miljonów franków z budżetu ministerstwa wojny. Zatwierdzanie działów budżetu w izbie francuzkiej coraz prędzej postępuje; widocznie deputowani pragną, z powodu upałów może, co najśpieszniej skończyć swe prace.

W Austrji demonstracje antiklerykalne tak się mnożą, że prawie nie upłynie ani jeden dzień w Wiedniu, żeby nie było jakiego zgromadzenia, uchwalającego protestacje przeciwko alokucji papieskiej. — Tymczasem zapewniają, że misja jenerała Kuhna w Peszcie zupełnie się powiodła, gdyż udało mu się skłonić komisję sejmu węgierskiego do przyjęcia rządowego projektu do prawa o organizacji wojska bez ważnych zmian; mianowicie utrzymane zostało prawo wspólnego ministra wojny zwoływania węgierskiej landwery, a zaniechane zostało żądanie co do narodowej węgierskiej artylerji i inżynierji.

Ponieważ książę Aleksander Karagieorgiewicz uznał sądy belgradzkie zu niekompetentne, zachodzi teraz pytanie, czy rząd serbski zwróci się wprost do rządu austrjackiego z żądaniem wydania księcia, i czy gabinet austrjacki uwzględni to żądanie. Dzienniki wiedeńskie utrzymują, że tylko sułtan, jako zwierzchnik Serbji, miałby prawo domagać się tego wydania.

Wiadomości z Hiszpanji ciągle są bardzo niedokładne. Książę Montpensier dopiero 5 (17) odpłynął z Kadyksu, gdyż nie chciał usłuchać rozkazu ministerjalnego w przedmiocie wydalenia go z Hiszpanji i czekał na dekret królowej w tym względzie. Udaje się on do m. Cintra w Portugalji. *Epoque*, wbrew zaprzeczeniom hiszpańskich gazet urzędowych, obstaje przy swem doniesieniu, że w Katalonji ogłoszony został stan oblężenia, a w Saragossie projektowane było pronunciamento. Tymczasem rozkaz dzienny gubernatora Madrytu do tamtejszej załogi, wskazuje, iż rząd nie zbyt ufa wojsku.

Z Portugalji dość dziwne nadchodzą wiadomości: kiedy pod 3 (15) b. m. donoszono, że książę Loulé uformował nowy gabinet, pod 4 (16) zapewniają, że książę Loulé zrzekł się swej misji i dawny gabinet hr. Avila pozostał u steru rządu. Wieść ta zdaje się tem prawdopodobniejsza, iż jednocześnie donoszą z Lizbony o oznajmieniu tam odroczenia kortezów, spór o co spowodował podanie się do dymisji gabinetu Avila.

Wiadomości z pola boju w południowej Ameryce są wprost sobie sprzeczne, jako pochodzące z odmiennych obozów. Tak, ze źródła paragwajskiego donoszą, iż wojska sprzymierzone są tak słabe, że nie są w stanie przedsięwziąć żadnych kroków przeciwko twierdzy Humaita, otrzymującej ciągle posiłki, zarazem wyrażając nadzieję, że prawdopodobny wybór Urquizy na prezydenta rzeczpospolitej argentyńskiej, położy koniec wojnie. Ze źródła zaś brazylijskiego zapewniają, że lada dzień twierdza Humaita będzie musiała się poddać, albowiem Lopez ma zaledwie 6,000 wojska.

Telegramy Dziennika Warszawskiego.

Lizbona, *19 (7) lipca*. **Książę i księżna Montpensier tu przybyli. — Gabinet jeszcze się nieukonstytuował.**

Paryż, *19 (7) lipca*. **Cesarz wyjechał do Plombières.** *France*, *Etendard* i *Constitutionnel* **zaprzeczają wieści, jakoby rząd francuzki zawiadomił rząd hiszpański o spisku.** *La France* **powiada, iż prawie jest pewnem, że zamknięcie posiedzeń nastąpi w przyszłą sobotę.**

Belgrad, *19 (7) lipca*. **Na nabożeństwie żałobnem znajdował się książę oraz konsulowie.**

(*Correspondenz Bureau.*)

Wiadomości telegraficzne.

* *Belgrad, 17 (5) lipca.* Dyplom sułtana (berat), zatwierdzający wybór księcia Milana, brzmieć będzie, jak powiadają, tak samo, jak w swoim czasie takiż sam dyplom dla księcia rumuńskiego. *(Wolffs T. B.)*.

* *Belgrad, 17 (5) lipca.* Wczoraj aresztowany został podprefekt w Smedrewie, Łazarz Milojewicz, który odrzucił wprawdzie zrobioną mu propozycję przystąpienia do sprzysiężenia, lecz miał otrzymać do Pawła Radowanowicza, za przyrzeczenie zachowywania milczenia, sumę 800 dukatów. Michał Barlowacz, dotychczasowy prefekt Belgradu, uwolniony został od tych obowiązków. Obiega pogłoska, że udzielone zostaną liczne pensje emerytalne. Regencja żąda od senatu na ten cel kredytu dodatkowego w wysokości 20,000 piastrów do budżetu na bieżący rok finansowy, który upłynie z końcem listopada. (*Cor. Bür.*).

* *Paryż, 16 (4) lipca.* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego toczyły się w dalszym ciągu rozprawy nad budżetem, mianowicie nad rubryką dotyczącą Algierji. — Pomimo zaprzeczenia urzędowego z Madrytu, *Epoque* obstaje za prawdą podanych przez siebie wiadomości o zaprowadzeniu w Katalonji stanu oblężenia i o uorganizowaniu w Saragossie pronunciamento. — *Liberté* donosi, że stan zdrowia cesarzowej Karoliny meksykańskiej budzi coraz większe obawy. *(Wolffs T. B.)*.

* *Paryż, 17 (5) lipca.* W dalszym ciągu rozpraw nad budżetem, ciało prawodawcze roztrząsało dziś budżet marynarki. Przyjęta została poprawka komisji w przedmiocie płacy dla oficerów. Skutkiem tego, rozprawy nad rozdziałami 1-m, 2-m i 5-ym tego budżetu zostały odroczone, rozdziały zaś 3-ci i 4-ty zostały przyjęte. Następnie, przy rozprawach nad budżetem wychowania publicznego, przemawiali Juljusz Simon i minister Duruy. *(Tamże)*.

* *Florencja, 16 (4) lipca. Correspondance italienne* donosi: Konwencja pomiędzy Austrją i Włochami w przedmiocie zwrotu rękopismów z archiwów weneckich, została podpisaną. Niektóre punkta pozostawione zostały do późniejszej decyzji. *(Tamże)*

* *Florencja, 17 (5) lipca.* Komisja finansowa izby deputowanych, minister skarbu i towarzystwo układające się w przedmiocie wydzierżawienia monopolu tabacznego, porozumieli się pomiędzy sobą, że umowa względem tego wydzierżawienia ma być zawartą na takąż liczbę lat, ile potrzebować ich będzie spłata obligacij. Dochody mają być dzielone po połowie. — W izbie deputowanych, interpelacje odroczone zostały do czasu, w którym prawa niecierpiące zwłoki zostaną już roztrząśnięte. *(Tamże)*.

* *Praga, 16 (4) lipca.* Redaktor *Posła z Prahy*, Szimaczek, zaczął od dziś odsiadywać karę więzienia *Narodni Nowiny* wyjdą już jutro; przygotowywa się także wydawnictwo nowej gazety niemiecko-czeskiej, pod tytułem *Oppisition*. (*Die Presse*).

* *Peszt, 17 (5) lipca.* Książę Al. Karageorgjewicz, na doręczone mu wczoraj wezwanie stawienia się do Belgradu odpowiedział, że od czasu usunięcia go od tronu, upraszał kilkakrotnie o paszport na powrót do Serbji, lecz nigdy takowego nie uzyskał; uważa on siebie przeto za wydalonego z Serbji i z tego powodu nie czyni zadosyć wystósowanemu do niego wezwaniu; zresztą uprasza on o czas do namysłu do godziny 11-ej przed południem dnia dzisiejszego. (*Tamże*).

* *Papa, 18 (6) lipca.* Dziś o godzinie 10-ej w nocy, żołnierze napadli zdradziecko na cywilnych i ranili kilku z nich. Z tego powodu panuje wielkie wzburzenie. (*Tamże*).

* *Berlin, 18 (6) lipca.* Szwedzka para królewska przybyła tu w przejeździe swojem do Muskau w Luzacji. (*Wolffs T. B.*)

* *Karlsruhe, 18 (6) lipca. Karlsruher Ztg.* potwierdza wiadomość, że z Monachjum nadeszło zaproszenie do komisji wojskowej Niemiec południowych, która na mocy zaprojektowanego statutu, zebrać się ma w Monachjum. Rząd badeński, pomimo tego, iż nie odsuwa się od obrony w zasadzie wspólnych interesów Niemiec południowych, nie mógł jednak przyjąć tego zaproszenia. (*Tamże.*)

* *Monachjum, 18 (6) lipca. Correspondenz Hoffmann* przedstawia wymianę ratyfikacij co do traktatu dotyczącego twierdzy Ulm, jako fakt doniosły dla stosunków wewnętrznych, istniejących pomiędzy Bawarją i Wirtembergiem, oraz jako najlepszy dowód, że roztropna polityka obu państw, dążąca do pogodzenia słusznie usprawiedliwionej samoistności Niemiec południowych z zupełnem zabezpieczeniem in-

teresów narodowych, jest najstosowniejszą i dającą rękojmię powodzenia. *(Tamże).*

* *Kopenhaga, 17 (5) lipca.* Podług *Berlingske Tidende,* rodzina królewsko-szwedzka złoży dworowi kopenhageńskiemu wizytę w ciągu bieżącego lub na początku przyszłego miesiąca. *(Tamże).*

* *Lizbona, 17 (5) lipca.* Książę Loulé nie przyjął zadania utworzenia nowego gabinetu, która to misja powierzoną została obecnie księciu Avila.—Z Oporto donoszą, że odbędzie się tam dziś wielki meeting, skierowany przeciw księciu Loulé. *(Tamże).*

* *Lizbona, 17 (5) lipca.* Podług wiadomości z obozu brazylijskiego, zdobycie Humaity spodziewane jest z dnia na dzień. Jenerał Hirval, który wykonał rekonesans, przyniósł wiadomość, że Lopez ma przy sobie już tylko 6,000 ludzi. *(Tamże).*

* *Lizbona, 17 (5) lipca.* Donoszą z Rio-Janeiro pod d. 23 czerwca ze źródła paragwajskiego, że wiadomości z widowni wojny nie mają wielkiego znaczenia. Sprzymierzeni jako bezsilni nie posunęli się naprzód. Paragwajczycy wzmacniają się w Humaita, Cimbo i Tebequary. Wybór Urquiza na prezydenta rzeczypospolitej argentyńskiej jest zapewniony, i przyczyni się on do położenia końca wojnie. Kongres argentyński zganił tajny traktat przymierza przeciwko Paragwajowi. *(Cor. Hav. Bul.)*

* *Londyn, 17 (5) lipca.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby lordów, na interpelację hr. Denbigh, hr. Malmesbury odpowiedział, że wice admirał Hastings kazał znieść blokadę portu Mazatlan. Zresztą rząd nie otrzymał dotąd żadnego urzędowego raportu szczegółowego o całej tej sprawie. *(Tamże).*

* *Londyn, 17 (5) lipca.* Gazety ogłaszają list jenerała Prima, w którym tenże oświadcza, że nie opuszczał od 7 miesięcy Londynu i że rząd francuzki nie rozpieczętowywał jego listów, jak to donosiły niektóre gazety. *(Tamże).*

* (Zabójstwo Dolińskiego). Dnia 17 stycznia r. b., około godziny 11-ej wieczorem, w alei Jerozolimskiej, niedaleko stacji kolei żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, za domem braci Hoserów, znaleziony został zabitym, właściciel domu pod Nr. 1,218, mularz Jan Doliński. Przy lekarskim obejrzeniu zmarłego, okazało się na nim dwie rany zadane ostrem narzędziem, w kark i kość lewego ciemienia. Podejrzenie o zabójstwo pierwiastkowo padło na mieszkającego w domu Dolińskiego dymisjonowanego porucznika Brzezińskiego, o którym było wiadomo, że zostawał w miłosnych stosunkach z żoną Dolińskiego, a potem na uczęszczających do Brzezińskiego w ostatnich czasach przed zabójstwem, wydalonego z 2-go tutejszego gimnazjum ucznia Ludwika Waryłkiewicza (lat 17), i zamieszkałego w Warszawie, bez stałego zajęcia, szlachcica Artiura Koryckiego, który po zabójstwie zbiegł z miasta. Przy badaniu, Brzeziński, Waryłkiewicz i ujęty w połowie lutego w Galicji, Korycki, przyznając się do zabójstwa Dolińskiego, wyznali i wszystkie szczegóły tego przestępstwa. Z ich zeznań i w ogóle z okoliczności wyprowadzonego śledztwa, okazało się, że Brzeziński, zostając w stosunkach miłosnych z żoną Dolińskiego i mając do niego w skutku tych związków i podejrzeń Dolińskiego, niechęć, postanowił go zabić. Do udziału w tem przestępstwie Brzeziński skłonił Waryłkiewicza i Koryckiego, zapewniwszy ich, jakoby Doliński swemi denuncjacjami rządowi zgubił wiele osób, które brały udział w buncie i jako człowiek szkodliwy dla kraju, pod względem politycznym, powinien być zabity.

Według ułożonego przez Brzezińskiego planu, z jego wspólników Korycki, stawiwszy się do Dolińskiego i mieniąc się krewnym pewnego obywatela w dobrach którego niby miały być wzniesione budowle murowane, proponował Dolińskiemu przyjęcie na siebie tych robót i dla zawarcia umowy 16-go i 17-go stycznia wieczorem, zapraszał go do zakładów szynkowych, gdzie częstował go piwem i winem za pieniądze otrzymane w tym celu od Brzezińskiego. Ostatniego wieczoru, 17-go stycznia, około godziny 11-ej, Korycki pod pozorem zobaczenia się z wspomnionym wyżej obywatelem, zaprowadził Dolińskiego w aleję Jerozolimską, w której, z powodu bezludności, dogodniej mogło być popełnione zamierzone przestępstwo. Tu za stacją kolei żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, oczekiwali na nich Brzeziński i Waryłkiewicz. Brzeziński pierwszy rzucił się na Dolińskiego, i zarzuciwszy mu z tyłu na głowę baszłyk, obalił go na ziemię i zaczął dusić; Waryłkiewicz jednocześnie nacisnął kolanami piersi Dolińskiego, a Korycki otrzymanym przed tem od Brzezińskiego sztyletem, zadał Dolińskiemu dwie rany śmiertelne w kark i ciemię.

Za zabójstwo Dolińskiego, Brzeziński, Korycki i Waryłkiewicz oddani byli pod polowy sąd wojenny, wyrokiem którego, zatwierdzonym przez Namiestnika, Brzeziński skazany został, po pozbawieniu rang i wszystkich praw stanu, na karę śmierci,—przez rozstrzelanie (¹).

Kara na Brzezińskim będzie wykonana dnia 10 (22) czerwca, o godzinie 7-ej rano, w rowie warszawskiej Aleksandrowskiej cytadeli.

* (Kronika kościelna). W zeszły czwartek obchodzony był doroczny odpust Matki Bozkiej Skaplerznej w kościołach: Panny Marji na Nowem-Mieście, św. Józefa Oblubieńca na Krakowskiem Przedmieściu, Narodzenia N. Marji Panny na Lesznie; w pierwszym z kościołów tych wykonane były odpowiednie religijne pienia; nabożeństwo rzeczone w przyszły czwartek zakonkludowane zostanie. — W zeszły piątek i sobotę, miało miejsce nabożeństwo czterdziestogodzinne na cześć Opatrzności Bozkiej w kościele św. Karola Boromeusza. — Wczoraj w kościele św. Krzyża, obchodzony był odpust św. Wincentego a Paulo. Sumę celebrował bawiący tu czasowo w Warszawie biskup djecezji płockiej ks. Popiel, który po sumie udzieliwszy ludowi błogosławieństwo pasterskie, następnie dopełnił sakramentu bierzmowania, za poprzedniem wypowiedzeniem ze stopni ołtarza duchownej nauki o ważności tego sakramentu; na chórze odśpiewana była msza Kemptera. — W kościele św. Marcina przy ulicy Piwnej, odbyła się msza kwartalna przed ołtarzem św. Tekli, na intencję miejscowego bractwa.— W kościele archikatedralnym i metropolitalnym św. Jana, sumę celebrował ks. kanonik Dietrich, kazanie miał ks. Domański; artyści i chór instytutu muzycznego pod kierunkiem profesora Sliwińskiego, wykonali mszę Mozarta, graduale Palestryny, tudzież duet Mercandantego.—W sobotę, w kościele Panny Marji na Nowem-Mieście, ks. biskup Majerczak, administrator djecezji kieleckiej po mszy rannej, dopełnił ceremonji poświęcenia dwóch wieżowych dzwonów, przeznaczonych do jednego z prowincjonalnych kościołów.— Wczoraj, w niedzielę, w kościele archikatedralnym i metropolitalnym św. Jana, ks. biskup Majerczak, administrator djecezji kieleckiej, przy mszy świętej z rana o godzinie 7-ej odprawionej, wyświęcił na presbyterów czyli mszalnych kapłanów ośmiu kleryków tutejszego seminarjum, mianowicie: Piotra Dzieniakowskiego, Franciszka M. latyńskiego, Walentego Kalickiego, Józefa Szepietowskiego, Jakóba Gozdek, Stanisława Gołaszewskiego, Antoniego Kasprzyckiego i Lucjana Hordjewicza. Φ.

* (Tydzień handlowy). *D. 6 (18) lipca.* Pod wrażeniem pomyślnych wiadomości o stanie urodzajów u nas w kraju, oraz korzystnego rezultatu zbiorów ziarna wczesnego, ceny zboża na rynku naszym uległy znacznemu obniżeniu. Dowozy *pszenicy* były bardzo znaczne i to w gatunkach przednich. Wystąpienie ze znacznemi zakupami przez kupców z cesarstwa, wstrzymało silny upadek cen, pomimo to możemy oznaczyć redukcję o 50—65 kop. na korcu. Płacono w początku tygodnia za ziarno wyborowe białe i czyste rsr. 9 kop. 50—rs. 9 kop. 60; w dalszym ciągu zaś tygodnia ceny zredukowały się: za wysoko-pstrą czystą od rs. 9—rs. 9 kop. 30, za wysoko-pstrą cokolwiek obsadzoną od rs. 8 kop. 25—rs. 8 kop. 70, za czerwoną zdrową rs. 7 kop. 50—rs. 8 kop. 25, za ordynaryjną rs. 6 kop. 50—rs. 7 kop. 20 za korzec. *Żyta* przybyło na targ w ubiegłym tygodniu kilka partij tegorocznego zbioru; ziarno to świeże pomimo stanu wilgotnego waży więcej o 20 funtów na korcu aniżeli zeszłoroczne. Płacono z początku tygodnia za stare żyto, które kupiono do cesarstwa, rs. 5 kop. 70—rs. 5 kop. 88; w ostatnich dniach tygodnia zakupy żyta do cesarstwa ustały, a liweranci nabywając płacili po rs. 5 kop. 25—rs. 5 kop. 40; świeże ziarno nabyto na potrzebę konsumcyjną po rsr. 5 kop. 70—rsr. 5 kop. 85. *Jęczmienia* kupiono w początku tygodnia kilka partij do cesarstwa w cenie rs. 4 kop. 80—rs. 5 kop. 15; w ostatnich zaś dniach ceny znacznie się obniżyły, płacono za 4-rzędowy rs. 3 kop. 90—rs. 4 kop. 20, za 2-rzędowy rs. 4 kop. 65—rs. 4 kop. 80. *Owsa* ceny niższe o 30 kop.; płacono rsr. 3 kop. 30—rsr. 3 kop. 45. *Groch* obniżył się również w cenie; płacono za polny rs. 4 kop. 80—rsr. 5 kop. 70, za cukrowy rsr. 7 kop. 20—rsr. 7 kop. 50 za korzec. Ceny *okowity* przy drobnych fluktuacjach pozostały niezmienione; usposobienie lepsze; płacono rsr. 1 kop. 35—rsr. 1 kop. 37 za garniec. *Cukier:* Wiadomości z południowych gubernij cesarstwa o nieurodzaju buraków tamże, a ztąd podwyżka cen rafinady i mączki na rynkach cesarstwa, wpłynęły w ubiegłym tygodniu na podwyższenie cen u nas. Nic dziwnego, że w podobnym wypadku, interes jest utrudniony, gdyż posiadacze, albo całkiem wstrzymują się ze sprzedażą albo też żądają cen, na które koniecznością przyciśnięty kupiec się zgadza, lub też spekułacja w przewidywaniu dalszej podwyżki, z trudnością na tranzakcje się odważa. Ceny stosunkowo podniosły się o kop. 20—22½ na kamień; płacono za Hermanów do rsr. 4 kop. 30, za Ostrow, Oryszew, Łyszkowice, Sanniki i Guzów po rsr. 4 kop. 25—rsr. 4 kop. 27½; za Dobrzelin, Elżbietów i Majerhoff po rsr. 4 kop. 20; za Leonów i Konstancję po rsr. 4 kop. 12½; za Rytwiany rsr. 4 kop. 05; za Leśmierz rsr. 4. Za mączkę w kawałach i miełoną białą do rsr. 3 kop. 67½ za kamień 24 funt. W produktach interes małoznaczny. *Konopi* wysłano za granicę około 400 cet. w cenie rsr. 4 za pud; oraz *terpentyny* do 300 cet. po rsr. 1 kop. 65—rsr. 1 kop. 80 za pud. *Oleju lnianego* znajduje się wiele na składzie; żądają rsr. 4 kop. 20 za pud. *(Gaz. Hand.)*

(¹) Korycki i Waryłkiewicz, wyrokiem tegoż sądu, skazani zostali na zesłanie do ciężkich robót w kopalniach.

* (Porównanie dochodu za miesiąc czerwiec 1868 r.):

a) *na drodze żelaznej warszawsko-wiedeńskiej:*

	rok 1867	rok 1868
z przewozu osób	rs. 89,258 k. 67	rs. 81,917 k. 15
z przewozu tow.	„ 119,413 „ 27	„ 135,867 „ 92½
różne dochody	„ 14,683 „ 54½	„ 17,696 „ 91½
razem	rs. 223,355 k. 48½	rs. 235,481 k. 99.

W r. 1868 więcej rs. 12,126 k. 50½.

Od początku stycznia do końca czerwca 1868 r. dochód wynosi. . . . . rs. 1,273,794 k. 88½

W roku 1867 w tym samym czasie dochód wynosił. . . . „ 1,126,828 k. 85½

zatem w roku 1868 więcej o rs. 146,966 k. 03

b) *na drodze żelaznej warszawsko-bydgowskiej:*

	rok 1867	rok 1868
z przewozu osób	rs. 19,333 k. 50	rs. 19,741 k. 42½
z przewozu tow.	„ 21,335 „ 76	„ 17,730 „ 49
różne dochody	„ 7,461 „ 45	„ 5,327 „ 79
razem	rs. 48,130 k. 71	rs. 42,799 „ 70½

W r. 1868 mniej rs. 5,331 k. 00½.

Od początku stycznia do końca czerwca 1868 r. dochód wynosi . . . . rs. 244,290 k. 10½

W roku 1867 w tym samym czasie dochód wynosił . . . . „ 239,911 k. 17½

zatem w roku 1868 więcej o rs. 4,376 k. 93

* (O torfie). *Warsz. Dniew.* pisze: „P. Glinojecki wsławiwszy się nieustannemi poszukiwaniami pokładów torfu, z każdym dniem przekonywa się o niewyczerpanej obfitości tego materjału w kraju tutejszym, który w przeciągu wielu wieków służyć może do rozwoju różnorodnych gałęzi przemysłu. Między innemi dopiero w przeszłym miesiącu odkrył on w majątku Jedlno, w gubernji petrokowskiej, o 7 wiorst od stacji kolei żelaznej, pokłady torfu pod łąkami i pastwiskami, zajmujące przestrzeni 120 morgów i obejmujące w sobie przeszło miljon sążni kubicznych. Co do dobroci swojej, torf ten należy do najlepszego gatunku. Prawie równocześnie z tem odkryte zostały pokłady torfu w powiecie łęczyckim, w majoracie Tkaczew, gdzie przy jednym tylko folwarku Wilczkowicach, okazało się 678,000 sążni kubicznych tego materjału wybornego także gatunku. Żałować należy, że tak obfite zapasy opału miejscowego pozostają bez użytku, martwym kapitałem i to w takim czasie, kiedy ceny drzewa i węgla kamiennego podnoszą się ciągle w górę. Prawda, że w ostatnich czasach wielu włościan zaczęło kopać torf na swoich gruntach, ale dobywanie go nie odbywa się najprzód w sposób racjonalny, i przytem ogranicza się tylko na samej powierzchownej warstwie torfu nie zupełnie jeszcze sformowanego i dla tego mało dającego cieplika, a po drugie, ilość dobywanego przez włościan opału i wywożonego na targi tak jest małoznaczną, że zaledwie wystarczyć może na potrzeby gospodarstwa domowego i żadnego niema znaczenia dla fabryk i zakładów, gdzie materjał ten da się z największą korzyścią zastosować. Dla tego życzyć należy, ażeby utworzyło się towarzystwo z kapitalistów dla systematyczniejszego i obszerniejszego rozwoju dobywania torfu, co bezwątpienia wpłynęłoby na obniżenie cen wielu przemysłowych wyrobów w kraju, i dostarczyłoby dla biednych klass przystępny nader materjał dla opalania ich mieszkań, przedsiębiercy zaś nigdyby na tem nie stracili.—*J.*"

* (Swięto pułkowe). *Warsz. Dniew.* podaje następującą wiadomość z Nowego Dworu: „Dnia 29 czerwca (11 lipca) w dzień św. Piotra i Pawła, stojący w twierdzy nowogieorgiewskiej 5-ty kijowski pułk grenadjerów n. króla niderlandzkiego, obchodził święto pułkowe. Po skończeniu mszy św. w katedrze cały pomieniony pułk w pełnym komplecie z sztandarami stanął na placu, gdzie odprawione było nabożeństwo przez całe znajdujące się tu duchowieństwo prawosławne. Obecnych na tem nabożeństwie osób było bardzo wiele, pomiędzy innemi komendant twierdzy jenerał-lejnant Żukowski i naczelnicy wszystkich stojących tu oddziałów wojsk. Po nabożeństwie wojsko pokropione było wodą święconą i powinszowano mu z powodu święta. Po odbytej paradzie żołnierze udali się do koszar, gdzie czę-

stowani byli wódką i pirogami. Oficerowie pułku i wiele zaproszonych osób udali się potem do ogrodu inżynierji, gdzie w jednym z pawilonów przygotowane było śniadanie. Pawilon z tego powodu przystrojony był w liście, girlandy i różne wojskowe przybory. Ściana na przeciw głównego wejścia pokryta była suknem czerwonem z herbami, a na niej zawieszony był przystrojony w kwiaty portret Najjaśniejszego Pana. Pierwszy toast wzniesiony był przez komendanta przy nieustających okrzykach „hura" za zdrowie Najjaśniejszego Pana, przyczem pułkowa muzyka zagrała hymn narodowy, do którego przyłączyli się z śpiewem tak gospodarze uczty jak i goście. Potem spełnione były toasty za zdrowie komendanta twierdzy, całego pułku i dowódcy jego pułkownika flügel-adjutanta Godona i t. d."

* (Pożary). *Warsz. Dniew.* pisze: Naczelnik powiatu krasnostawskiego doniósł o pożarze w m. Krasnymstawie w d. 21 czerwca (3 lipca) co następuje: Pożar wybuchnął z wewnątrz murowanego domu Zambrzyckiej, w którym oprócz innych lokatorów zamieszkiwał naczelnik żandarmerji powiatów krasnostawskiego i chołmskiego i znajdowała się kancelarja jego zarządu. Płomień z taką szybkością ogarnął dom cały, że przy niepodobieństwie uratowania cz gobądź z ruchomości spaliły się wszystkie akta i papiery tegoż zarządu, rządowa własność i gotówką 70 rs, jak również wszystkie ruchomości naczelnika na sumę do 3,000 rs. Pomimo energicznych środków przedsięwziętych przez miejscowego naczelnika i działania sikawek, z powodu silnego wiatru płomień z niewymowną szybkością ogarnął 9 murowanych i 2 drewniane domy z zabudowaniami, stojące w jednym rzędzie, a należące do obywateli m. Krasnegostawu: Napoleona Halickiego, Pinkwasa, Garfinkla, Abusa Goldszmita, Mordki Hajlman, Jana Edelmana, Gustawy Zambrzyckiej i Tomasza Michałeckiego. Przyczyna pożaru dotychczas niewiadoma. Spalone budynki ubezpieczone były na 9,130 rs., a strata w niezabezpieczonych ruchomościach wynosi do 14,000 rs.—W kronice prowincjonalnej zamieszczona była wiadomość o pożarze zaszłym w d. 30 maja na folwarku Kopiu należącym do hrabiny Kaboga w gubernji siedleckiej, w powiecie radińskim. Naczelnik tego powiatu doniósł obecnie, że po wyprowadzeniu przez jego pomocnika w wydziale policyjnym pierwiastkowego śledztwa i po wyprowadzeniu formalnego śledztwa przez radiński sąd policji prostej okazało się, iż wzmiankowany pożar, w skutku którego spalił się lamus i złożone w nim 3,780 garncy owsa, ubezpieczonej na 2,646 rs., wynikł z umyślnego podpalenia. Podejrzaną osobę aresztowano i oddano pod sąd.

* (Konferencja telegraficzna międzynarodowa). Podług wiadomości otrzymanych przez *Birż. Wied.*, konferencja telegraficzna międzynarodowa, która zgromadziła się w Wiedniu, tak już daleko postąpiła w swych pracach, że porozumienie co do nowego traktatu w przedmiocie telegrafów, osiągnięte będzie prawdopodobnie po jednem lub dwóch jeszcze posiedzeniach. Prace komisji, której powierzone zostało zredagowanie ustawy, jaka ma być dołączona do tego traktatu, postępują w miarę stanowienia przez konferencję decyzji, tak, iż spodziewać się można, że za kilka dni stanowczo zostanie przyjęta przerzana konwencja telegraficzna paryzka. Pod względem technicznym, szczególną doniosłość ma postanowienie konferencji, podług którego telegraf drukujący Yous'a, może być używany na wszystkich liniach międzynarodowych, jednocześnie z aparatem Morse'go, i że druty telegraficzne mają ile możności wynosić w średnicy 5 milimetrów. Konferencja postanowiła między innemi znieść prawo podawania depesz z opłatą za odpowiedź, i pozwolić natomiast podającemu depeszę złożyć sumę nie przewyższającą opłaty potrójnej za przesyłkę depeszy, poczem także suma wypłaconą być ma na stacji adresantowi, dla opłacenia odpowiedzi, jakiej żąda od niego jego korespondent. Nareszcie konferencja postanowiła (z powodu atoli strony finansowej tej kwestji, postanowienia tego nie można jeszcze uważać za stanowcze), znieść opłatę za przesyłkę pieniędzy pocztą z ostatniej stacji telegraficznej, tak, iż depesza będzie posyłana do każdej żądanej miejscowości jednego i tegoż samego państwa za prostą opłatą telegraficzną.

* (Kwestja separacji gruntów). *Kijewlanin* donosi, że główny naczelnik kraju południowo-zachodniego, podczas niedawnego objazdu w gubernjach zostających pod jego zarządem, dowiedziawszy o znacznej liczbie gruntów wymagających separacji, zwrócił uwagę pośredników polubownych w powiecie hajsyńskim na to, ażeby przy każdej zdarzonej sposobności, zwłaszcza zaś przy wyznaczaniu gruntów włościanom, objaśniali tak tych ostatnich, jak również właścicieli dóbr, o niezbędności dobrowolnej separacji gruntów, na tej zasadzie, że prawdopodobnie rozpocznie się wkrótce separacja przymusowa. Toż samo jeneral-gubernator oświadczył później, przy przedstawianiu się mu pośredników polubownych gubernji kijowskiej.

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Demonstracje anti-klerykalne). *Wiedeń, 15 lipca.* Demonstracje anti-klerykalne przybierają w prowincjach niemiecko - austrjackich coraz większe rozmiary, tak, iż umiarkowańsi spostrzegacze zaczynają już życzyć sobie usilnie, ażeby rząd sprzeciwił się w stosowny sposób temu nadmiarowi gorliwości. W Wiedniu zwłaszcza nie ma tego dnia, w którymby jakie zgromadzenie ludowe nie deklamowało w sposób jak najbardziej namiętny przeciw kościołowi i papieztwu. Prasa wiedeńska zapomina w godny pożałowania sposób o swem zadaniu, pochwala bowiem podobne demonstracje i wynurza przekonanie, że ministerstwo zostanie w swem położeniu wzmocnione, jeżeli ludność okazywać będzie w ten sposób swe przyzwolenie na reformy liberalne. Do czego prowadzi w końcu nieproszone protestowanie, widzimy obecnie w Trjeście, gdzie miały miejsce zeszłej nocy krwawe starcia i gdzie przeto zaprowadzenie stanu wyjątkowego wisi na włosku. Lecz i wichrzyciele trjesteńscy doznają od prasy wiedeńskiej bardzo łagodnego ocenienia, pomimo, iż charakter ruchu w Trjeście, jest bardzo w swoim rodzaju dziwny, co okazuje się ztąd, że nie klerykalni i liberalni, lecz włoscy robotnicy w porcie i milicja ziemska słoweńska walczyli z sobą na broń sieczną. Dla dążności narodowych, jakie odgrywają w Trjeście główną rolę, prasa wiedeńska bywa zwykle bardzo drażliwą, jak się to okazuje aż nadto dostatecznie z jej postawy względem czechów; rozruchy trjesteńskie przeciwnie, znajdują w tej prasie usprawiedliwienie; prawdopodobnie dla tego, że między innemi przyszło do głowy jednej części wichrzycieli zaatakować klasztor kapucynów, ażeby dać w ten sposób ruchowi przynajmniej pozory demonstracji przychylnej reformom. (*Nordd. A. Z.*)

* (Rada państwa). *Wiedeń, 16 lipca.* Przedłużenie terminu odroczenia posiedzeń rady państwa, zarządzone rozkazem cesarskim, ogłoszonym dziś w *Wiener Ztng*, nastąpiło, jak powiadają, na prośbę samychże sfer deputowanych, ze względu na odpoczynek, jakiego deputowani potrzebują koniecznie po dwuletniej prawie, nieustannej działalności parlamentarnej. Zwłaszcza ci członkowie rady państwa, którzy są zarazem członkami delegacji cislitawskiej, nie ustawali przez ten przeciąg czasu ani na chwilę w swych pracach prawodawczych, z powodu potrójnego ich charakteru deputowanych na sejm, członków rady państwa i członków delegacji; łatwo przeto zrozumieć, że potrzebują oni nieco czasu wolnego dla załatwienia swych własnych interesów. (*Nordd. A. Z.*)

* (Kwestja organizacji armji). *Wiedeń, 17 lipca.* Podług wiadomości z Pesztu, ogłoszonych przez dziennik *Die Presse*, usunięte zostały trudności, stawianie przez członków opozycyjnych węgierskiej komisji militarnej przeciw projektowi do prawa o organizacji armji, tak iż przyjęcie tego prawa w duchu zaproponowanym przez rząd, może być uważane jako zapewnione. Mianowicie utrzymane zostało zaprzeczane gorliwie prawo, mające służyć ministrowi wojny ogólnopaństwowemu co do powoływania landwery, i obok tego zaniechano żądanie uorganizowania dla Węgier osobnych korpusów inżenjerji i artylerji. (*Wolffs T. B.*)

* (Stosunki z Francją) Piszą z Wiednia do *Mém. dipl.*, że rząd francuzki nie wystąpił właściwie z żadną protestacją przeciwko uchwale rady państwa, nakładającej na kupony do renty 16% podatku; ograniczył się on tylko na przedstawieniu kilku uwag co do argumentów wyłuszczonych przez p. Beusta w depeszy z d. 9 czerwca do hr. Apponyi ambasadora austrjackiego w Londynie. Forma, w jakiej uwagi te zostały przedstawione, pozwala zresztą przypuszczać, że nieporozumienie wyniknie z powodu tej kwestji pomiędzy obydwoma gabinetami, nie zakłóci w niczem biegu i charakteru wzajemnej ich polityki.

* (Czesi i chorwaci). Dziennikarstwo zachodnie poczęło obecnie zwracać częściej uwagę szczególną na słowian w ogólności. Między innemi, *Messager de Paris* zamieścił w swych szpaltach nie tak dawno artykuł o dążnościach czechów. Obecnie toż pismo ogłosiło drugi artykuł: „O kwestji słowiańskiej w Austrji i Turcji." Z powodu braku miejsca dla szczegółowego tu rozbioru błędnych niekiedy poglądów francuza na słowian, jakkolwiek artykuł pomieniony ma swoje zalety,—przytaczamy z niego jedynie następujące godne uwagi zdanie o położeniu czechów i chorwatów: „Głównem ogniskiem ruchu słowiańskiego w państwie austrjackiem jest na północy Praga i na południu Zagrzeb. Czesi i chorwaci, nie tylko przez swą literaturę, lecz także przez swą polity-kę, dowodzą, że słowianie w Austrji posiadają żywotność i pozostają w takiej pomiędzy sobą solidarności, że mogą, bez utraty swej indywidualności narodowej i historycznej, mieć w Austrji takież znaczenie, jak węgrzy i niemcy. Nie sądzimy, ażeby życzenia ich pozostały nadaremnemi. Prawa czechów i chorwatów oparte są na sankcji pragmatycznej. W Austrji, sankcja pragmatyczna stanowi jedyne prawo bezwarunkowe, jedyną podstawę państwa, którą uznali wszyscy jego poddani, i która przyjętą została dobrowolnie i swobodnie przez wszystkie sejmy. Zniesienie praw historycznych czechów i chorwatów, wyrównywałoby zniesieniu sankcji pragmatycznej, zniesieniu konstytucji w Austrji. Dla tych powodów, opór stawiany przez czechów i chorwatów dualizmowi p. Beusta, ma charakter konserwatywny, a *nie rewolucyjny*, opiera się bowiem na konstytucji, a nie na separatyzmie. Dla czegoż słowianie, którzy połączeni są pomiędzy sobą w znaczniejszej liczbie, niż węgrzy i niemcy, mają ulegać głosowi mniejszości w Wiedniu i Peszcie?—„Obowiązkiem jest naszym—powiadają słowianie—być przygotowanymi do walki o utrzymanie Austrji i o zachowanie w niej naszej narodowości. Nie chcemy zostać pochłoniętymi przez niemców i węgrów."

* (Nowe czasopismo czeskie). W ciągu bieżącego jeszcze miesiąca zacznie wychodzić w Wiedniu nowe czasopismo tygodniowe czeskie, pod tytułem *Widenski Westnik* — organ wszystkich towarzystw czesko-słowiańskich w Wiedniu. Pismo to mieć będzie na celu dopomagać do solidarności czechów, zamieszkałych w pomienionem mieście, i obejmować ma artykuły treści historycznej, belletrystycznej, wiadomości codzienne i t. d. Prenumerata roczna wynosi 3 guldeny 60 krajc. (U wydawcy w Wiedniu: Drag. J. Müller, Neubau, Neustiftgasse, Nr 48).

* (Wyrok). *Praga, 16 lipca.* Redaktor *Narodnich Listów* Tuma, skazany został za zakłócenie spokojności publicznej na 6 miesięcy ciężkiego więzienia i na utratę z kaucji 2,000 guldenów. (*Cor. B.*).

* (Wypadki w Trjeście). *Trjest, 17 lipca.* Wiadomość podana przez niektóre dzienniki wiedeńskie, że przy rozruchach w Trjeście w dniu 13 b. m. zabite zostały cztery osoby, a czterdzieści ranionych jest mylną. Zabitym został na miejscu tylko jeden człowiek Rudolf Parisi, pokłuty bagnetami; prócz tego ranione były ciężko dwie osoby: Conte Puppi, który brał udział w zbiegowisku i urlopowany kadet Sussa, który się przypatrywał. Ten ostatni raniony wystrzałem z pistoletu zmarł dziś rano. Być może, że tu więcej jeszcze osób było ranionych, ale dotychczas niema pewnej o nich wiadomości. — *Trjest, 16 lipca.* Pogrzeb zabitego w nocy z dnia 13 na 14 lipca Parisi odbył się dziś w południe bez zakłócenia spokojności przy wielkim natłoku ludu. Sklepy były pozamykane, a na domach powywieszano znaki żałobne. Statki włoskie w porcie pozwieszały swoje flagi. Nad grobem mieli mowy Vidacovies i Hermet. Ostatni z nich przemawiał szczególniej w duchu pojednawczym i uspokajającym. (*Cor. Bür.*).

Prusy i Niemcy.

* (Kwestja żołdu). Pomiędzy rządem darmsztadzkim a oboma izbami trwają ciągłe nieporozumienia. Wiadomo, że chodzi o wyznaczenie dla oficerów heskich żołdu, jaki pobierają oficerowie pruscy. Ponieważ izby odrzuciły to zwiększenie żołdu, ministerstwo musi zapewne odstąpić od swojego projektu. Wypadek ten nie jest bez znaczenia, gdyż Prusy na mocy konwencji wojskowej mogą wyznaczyć tyle oficerów pruskich ile chcą, do dywizji heskiej i wcielać nawzajem do załóg pruskich oficerów heskich. (*La Fr.*)

Francja.

* (Okólnik). *La Patr.* z d. 17 b. m. pisze: Niektóre dzienniki doniosły o okólniku wysłanym niby przez ministra spraw zagranicznych do ajentów dyplomatycznych o stanie polityki. Nie sądzimy, ażeby podobny okólnik był wysłany, lub też ażeby miano zamiar wysłania go.

* (Układy). W ostatnich czasach rozprawiano wiele o układach dyplomatycznych pomiędzy Francją, Belgją i Niderlandami w celu zawarcia niby traktatu handlowego, który w rzeczywistości miał być przymierzem politycznem. List z Berlina twierdzi, że rząd belgicki zaprzeczył niedawno w gabinetach wielkich mocarstw, iż podobne układy nie miały wcale miejsca, i że nie było nigdy mowy o projekcie zjednoczenia celnego pomiędzy gabinetami paryzkim, brukselskim i hagskim. (*La Fr.*).

* (Ciało prawodawcze) francuzkie pragnie jak najprędszego zamknięcia sesji, ale rząd przed jego rozpuszczeniem chce mu przedstawić do zatwierdzenia projekt do prawa o finansach miasta Paryża; uchwała ta jest koniecznie potrzebną i nie może być

odkładaną do przyszłego roku bez ważnych następstw dla miasta; rozprawy nad budżetem prowadzą się także z szybkością, ażeby je ukończyć przed zamknięciem sesji. Sądzą, że chęć ta przyczyniła się najwięcej do porozumienia pomiędzy ministerstwem a komisją w przedmiocie proponowanych oszczędności; każda strona robi ustępstwa i budżet wojny uchwalony został prędzej, niż się tego spodziewano. (*Nord.*)

Włochy i Rzym.

* (Koncilium ekumeniczne). Korespondent *Mémorial dipl.* donosi z Rzymu, że wbrew zdaniu obiegającemu w większej części sfer politycznych przypuścić można, iż monarchowie katoliccy zostaną w końcu wezwani do wzięcia udziału za pomocą swoich reprezentantów w przyszłem koncilium ekumenicznem.

Turcja i ziemie sławiańskie.

* (Powstanie kandjockie. *Morning Post* podaje następujący list swojego korespondenta z kwatery głównej tureckiej: „Powstańcy trzymają się ciągle uparcie, chociaż szeregi ich są zmniejszone; polityką ich jest niekoniecznie walka, ale według ich wyrażenia, podtrzymywanie walki, czego dokazać mogą z małemi siłami, zważywszy na to, że otrzymują regularnie potrzebne zapasy żywności. Dziwna rzecz, dla czego blokada jest tak źle obsługiwana. Jest to faktem, że robione są wielkie wydatki bez żadnej korzyści. *Enosir*, statek grecki, zrobił, jak się napewno dowiedziałem, trzy pomyślne wycieczki na wyspę: pierwszy raz przewiózł 200 ludzi i prowizję, drugi raz 150 ludzi, a trzeci raz 60 czy 70 ludzi, i zabrał z sobą 60 chorych kobiet. Barki tureckie *Kandja* i *Iżeden* zajęte są przewozami, a statki pancerne przeznaczone do blokady stoją na miejscu i nic nie robią. Nieprzyjemną jest rzeczą donosić podobne wiadomości, kiedy można powiedzieć, że prawie wszystkie środki są w rękach dla położenia końca walce."

* (Rejencja księztwa serbskiego i jej cele). Belgradzki korespondent chorwackiego dziennika *Novi Pozor* pisze pod 9 lipca: „Wiadomo już wam, kto został wybrany na reprezentantów władzy książęcej, dopóki książę Milan nie dojdzie do pełnoletności. W istocie wybrane trzy osoby zasługują na zaufanie narodu; posiadają popularność u całego ludu, czego najlepszy dowód stanowi jednogłośny ich wybór przez reprezentantów narodu. P. Blaznavac posiadał całkowite zaufanie zmarłego księcia, i po znanej zbrodni, ocalił, można powiedzieć, Serbję od następstw mogących jej grozić. Jako minister wojny, przedewszystkiem, nie tracąc energji zwrócił się do wojska, żeby oświadczyło się za Milanem Obrenowiczem i tym sposobem uchronił Serbję od wypadków, które są możliwe nawet w narodach i państwach ukształconych, istniejących od wieków. Nie należy spuszczać z oka tej okoliczności, że pan Blaznavac, jako minister wojny, nie może mieć wielkiego wpływu na wojsko narodowe, które ma swoje, zupełnie niezawisłe, wojskowe obowiązki; obowiązek tego wojska stanowi tylko chodzenie na musztrę, we wszystkiem zaś innem postępuje według własnego uznania, dla tego, że posiada taką samą wolność jak wszyscy obywatele. Dla tego śmiało można powiedzieć, że wojsko w tym wypadku wyraziło opinję publiczną całego naszego kraju, albowiem nasze wojsko narodowe, jest sercem narodu, a nie można było pomyślić aby naród, przy powszechnem trwożliwem usposobieniu umysłów, mógł przyjąć w czemkolwiek udział. Ponieważ p. Blaznavac, najlepiej ze wszystkich znał charakter i zamiary zmarłego księcia, któremu tylko przedwczesna śmierć przeszkodziła dokonać rozpoczętego dzieła, to naród chętnie zawierzył jego pośrednictwu, pragnąc, aby dzieło zaczęte przez zmarłego księcia nie pozostało niedokończonem, lecz prowadzone było dalej w jego duchu. Co się tyczy p. Risticza, to i za granicami Serbji wiadomo, że jest on zdolnym mężem stanu i jednym z najpopularniejszych ludzi w Serbji na tak wysokiem stanowisku. Pan Risticz, tak samo jak p. Blaznavac, przejęty jest liberalnemi zasadami, lecz nie należy sądzić, żeby ich nadużywał. Jako polityk rozsądny, zamierza je stosować o tyle, o ile na to pozwala stopień rozwoju południowego serbskiego narodu. Z poprzedniego życia pana Risticza wiadomo, że zawsze opierał się rozkładającym żywiołom w Serbji; że zawsze umiał odsłaniać samolubne dążności okryte liberalizmem, i był obcy ostatecznościom, tak szczerych i nieszczerych liberałów, jak i zakorzeniałych konserwatystów. Ponieważ pan Risticz znany jest u nas z tej strony, to teraz koło niego skupi się zasadnicza, polityczna inteligencja Serbji, chociaż należy się spodziewać, że i przeciwko niemu ukaże się opozycja. Lecz przy tak rozumnych przedstawicielach władzy, opozycja nie ma widoków powodzenia.— P. Gawryłowicz, rodem z trójjednego królestwa i człowiek bardzo wykształcony, całkiem poświęcił się sprawie oświaty. Starzec ten odznacza się liberalnym kierunkiem; rzadko można znaleść tyle uczciwości i patrjotyzmu w jednej osobie. Przez swój udział w rejencji składającej się z młodych ludzi, nadaje on jej powagę przez swój wiek, doświadczenie i patrjotyzm. Nikogo lepiej naród nie mógł wybrać na pomocnika pp. Blaznavacowi i Risticzowi. Rejencja wydała już proklamacje, w której wyłuszczyła swe zamiary, a mianowicie: 1) dalej prowadzić rozwóij instytucij narodowych, rozwój postępowy, ale oględny; 2) polepszać materjalne środki kraju, to jest gospodarstwo narodowe, finanse i wojsko. Oświata ma być rozszerzona w tym samym duchu, lecz na innych podstawach a sam druk opierać się na określonych zasadach; jednem słowem, dzieło zmarłego księcia Michała, będzie prowadzona dalej zgodnie z jego zamiarami. Taki jest program rejencji; ministrowie przez nią wybrani, gotowi są go spełnić. Naród nasz przejęty jest nadzieją i dobrą wolą; szczerze ufa rejencji i gotów jest słuchać jej tak, jakby słuchał samego księcia Michała. W Serbji znikła jedna wielka osobistość, lecz więcej nic się nie zmieniło".

Hiszpanja.

* (Książę Montpensier). Z Madrytu donoszą, że książę Montpensier, w swoim charakterze infanta hiszpańskiego, nie chciał usłuchać rozkazu ministerjalnego co do wydalenia go z kraju, i że z tego powodu musiano przygotować dekret o wygnaniu, podpisany własnoręcznie przez królowę. (*Nordd. A. Z.*)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa, dnia 8 (20) Lipca.

Kalendarz.

We wtorek, 9 (21) lipca,— śśw. Praksedy pan. i Daniela pror. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 5; zach. o godz. 8 min. 6.

We środę, 10 (22) lipca, — św. Marji Magdaleny w Jeruzalem. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 6; zach. o godz. 8 min. 5.

Stan pogody.

Dziś z rana + 14°8, R.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 po poł.
Wczoraj.		
Barometr w milimetrach.	751.1	749.5
Termometr Reaum	+ 17°1	+ 25°0
Stan nieba.	pogodny	pogodny

Największe ciepło + 25°4, R. Najmniejsze ciepło + 14°6 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 0.

Widowiska.

TEATR NA WYSPIE W ŁAZIENKACH.— *Wczoraj*, w niedzielę, dawano operetkę **Jawnuta**, było osób 805. — *Onegdaj*, w sobotę, dawano operetkę **Jawnuta**, było osób 443.

TEATR WIELKI.— *Jutro*, we wtorek, opera w 5-u aktach, **Faust**.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w poniedziałek, komedja w 1 akcie, **Przez zazdrość**. — Osoby: Hrabina Hortensja—pani *Palińska*; Marja, jej kuzynka—panna *Kwiatkowska*; Margrabia de Prevannes—p. *Swieszewski*; Baron de Verbrun—p. *Stolpe*; Służący — p. *Dobrowolski*;—komedja w 1-m akcie, **Takie wszystkie**. — Osoby: Donna Sylvia de Torellas—pani *Palinska*; Hrabina Arnoulf—pani *Niewiarowska*; Hrabia Maurycy de Trany— p. *Tatarkiewicz*;—komedja w 1 akcie, **Przyjaciel Babolin**.—Osoby: Edmund de Delma —pan *Stolpe*; Alicja, jego żona — pani *Ostrowska*; Marja, jego siostra—panna *Łapińska*; Hijacynt Babolin—p. *Chomińskі*; Baron de Mila — p. *Tatarkiewicz*; Jan służący— p. *Adler*.—*Wczoraj*, w niedzielę, dawano komedje **Odludki i Poeta, Takie wszystkie** i **Przysięga Horacego**, było osób 95. — *Onegdaj*, w sobotę, dawano komedje **Fortepian Berty**; **Takie wszystkie**, krotochwilę **37 sous Pana Montaudouin**, było osob 75.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Dziś i codziennie*, **Koncert** król. pruskiego dyrektora muzyki, B. Bilsego.— We środy i soboty Symfonje. —*Jutro*, we wtorek: — I. Uwertura z op. „Flet czarodziejski", Mozarta; Visionen-walc, Gungla; Warjacje Beethovena; Międzyakt i marsz indyjski z op. „Afrykanka", Meyerbeera. —II. Uwertura „Ruy Blas", Mendelsohna-Bartholdy; Künstlerleben-walc, Straussa; Międzyakt (N. 2) do dramatu „Rosamunde", Schuberta; Vox populi! potpourri Conradiego. — III. Uwertura z op. „Indra", Flotowa; Kreuzfidel-polka, Straussa; a) Marzenia ze scen dziecinnych, Schumana; b) Chanson d'Amour, Tauberta; Jubiläums, marsz Bilsego. —Początek o godzinie 6½. — Cena wejścia kop. 20.— *Wczoraj*, było osób 1600. — *Onegdaj*, było osób 550.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

TEATR RAPPO (na rogu ulic Hrabiego Berga i Włodzimierskiej). — *Dziś i codziennie*, **Wielkie przedstawienie**.—Zacznie się o godzinie 8-ej.— *Wczoraj*, było osób 554. —*Onegdaj*, było osób 563.

W ELDORADO (przy ulicy Długiej). — *Dziś i codziennie*, przedstawienie **towarzystwa komicznych śpiewaków paryzkich**.— Początek przedstawienia o godzinie 8-ej, a orkiestry o godz. 7. — Miejsce numerowane pierwszych czterech rzędów kop. 55, reszty 35; wchód do ogrodu kop. 20. —*Wczoraj*, było osób 368.—*Onegdaj*, było osób 357.

W TIVOLI (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia trupy** pod dyrekcją p. Russanowskiego.— Początek o godzinie 8-ej. — Cena wejścia kop. 10.

W B. ALKAZARZE (przy ulicy Królewskiej w domu Grodzickiego). —*Dziś i codziennie*, przedstawienie trupy **śpiewaków niemieckich**, pod dyrekcją p. Plambecka.— Początek o godzinie 7.

W ZAKŁADZIE SZOLCA (przy ulicy Marszałkowskiej).— *Dziś i codziennie*, przedstawienia trupy śpiewaków niemieckich pod dyrekcją p. Szulca.— Początek o godzinie 7½.

ORFEUM (w domu Lessera przy ulicy Miodowej).— *Dziś i codziennie* **przedstawienia** trupy polskiej pod dyrekcją p. Kasprzykowskiego. — Zacznie się o godzinie 7½.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskiemi, dawniej Ohma, —otwarty *codziennie*). W *każdą niedzielę i święto*, **Koncert** orkiestry warszawskiej pod dyrekcją p. Sonnenfelda).— Początek o godzinie 5-ej po południu. — Cena wejścia w dni koncertowe kop. 15 od osoby.—Studenci płacą połowę. — Program rozdawany jest bezpłatnie.— W dni powszednie wejście bezpłatne.

NA PLACU NALEWEK.—*Codziennie*, PANORAMA **Mikroskopów**.

* Wczoraj i onegdaj przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 1426, wyjechało osób 1575:— koleją żelazną petersb.-warsz. przyjechało osób 376, wyjechało osób 344;— koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 330, wyjechało osób 365; — statkami parowemi przyjechało osób 19, wyjechało osób 36;—w ogóle przyjechało osób 1441, w tej liczbie z zagranicy 61, wyjechało osób 1439, w tej liczbie za granicę 50.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 7 (19) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Szajkowska w Siedlcach, Kittel w Ostrowach, Popiel w Konskich, Wołowski w Lublinie, Doliński w Józefowie, Horodeński w Piętkach Żon we Lwowie, Oskier bez oznaczenia miejsca, Buczyńska i Bajlu bez oznaczenia miejsca, — listów miejskich sztuk 4, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą,—oraz 10 sztuk listów na koszt, dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znadują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* W dniach 6 i 7 (18 i 19) b. m. i r., chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 112, wyzdrowiało 123, umarło 10, pozostało 1877 (mężczyzn 886, kobiet 991), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 237, kobiet 196.

* W dniu 7 (19) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci mezkiej 15, płci żeńskiej 10; *starozakonnych*: płci mezkiej 6, płci żeńskiej 6; razem 37;— **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: 8,— *starozakonnych*: —;— **zmarło**: *chrześcjan*: płci mezkiej 16, płci żeńskiej 10; *starozakonnych*: płci mezkiej 9, płci żeńskiej 4, razem 39.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-adjutant baron *Ramzay*, z Petersburga; jenerał-lejtnanci: *Wansowicz*, z Kijowa; *Jafimowicz*, z Petersburga; jenerał-majorowi: *Kononow*, ze Skierniewic; *Chomentowski*, z Częstochowa; fligiel-adjutant J. C. M. pułkownik *Strandman*, z Grodna; — wyjechali: jenerał-adjutant *Patkul*, do twierdzy Nowogeorgiewskiej; jenerał lejtnanci *Orłow*, za granicę; *Semeka*, do Płocka; rzeczywiści radcy stanu: *Krzyżanowski*, do Berlina; *Heilmann*, *Stempkowski* i *Gudowski*, do Wiednia; *Trochimowski*, do Grodna; kamerjunkier dworu J. C. M. *Sobański* do Wiednia; dymisjonowani: jenerał-lejtnant *Kastorski*, do Terespola; jenerał-majorowie: *Łyszczyński*, do Grodna; *Standen*, do Białegostoku.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. *4472. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po zmarłym Adolfie Doboszyńskim, wierzycielu sumy rsr. 3,000, na nieruchomości warszawskiej Nr. 956*c*. oraz subhastowanym wierzycielu sum rsr. 420 i 450 na osadzie Hipolitów do dóbr Długa Kościelna, z Okręgu Warszawskiego należącej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, wyznacza się termin na dzień 1 (13) Lutego 1869 r. w Kancelarji podpisanego Rejenta, gdzie wszyscy interesanci zgłosić się winni z prawami pod prekluzją.

Warszawa dnia 8 (20) Lipca 1868 roku.
S. Tyrchowski.

N. D. *4474. Pisarz Kancelarji Hypotecznej Gubernji Warszawskiej.*

Z powodu nastąpionych śmierci:

1. Alekrandra Kwiatkowskiego właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 510 i na Przedmieściu Praga pod Nr. 65 *B*. położonych.

2. Feliksa Rochus Ranchfusa właściwie Rauchfus wierzyciela sumy rsr. 90 w dziale IV. pod Nr. 3 wykazu hypotecznego nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2096 położonej, zabezpieczonej.

3. Jana Pniewskiego współwierzyciela sumy rsr. 6,000 w dziale IV. pod Nr. 23 wykazu hypot. nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1611 położonej zabezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin na dzień 18 (30) Stycznia 1869 r. w Kancelarji Hypotecznej Gubernji Warszawskiej przed podpisanym Pisarzem gdzie wszyscy interesanci zgłosić się winni z prawami swemi pod prekluzją.

Warszawa dnia 3 (15) Lipca 1868 roku.
Karol Hube.

N. D. *4475. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Siedleckiej.*

Po nastąpionej śmierci:

1. Hila Grinhaus, współwłaściciela zakupionego Lasu na dobrach Ostrożenie lit. *A*. z Powiatu Żelechowskiego Gubernji Siedleckiej, którego prawa są zapisane w księdze wieczystej tych dóbr w dziale III pod Nr. 5, 5*a*. 6*a*. 8, 9 i 10.

2. Ignacego Malona, współwłaściciela nieruchomości w mieście Gubernjalnem Siedlcu, Numerem hypotecznym 120 oznaczonej; otwarte zostały postępowania spadkowe, do których, zamknięcia termin prekluzyjny na dzień 13 (25) Listopada 1868 r. w Kancelarji podpisanego Rejenta oznaczony został.

Siedlec d. 27 Kwietnia (9 Maja) 1868 r.
Adam Damięcki.

N. D. *4476. Rejent Kancelaryi Ziemiańskiej Gubernji Siedleckiej.*

Po nastąpionej śmierci: 1. Matysa Moszkowicza Tabakman, b. właściciela nieruchomości w mieście Gubernjalnem Siedlcu Nr. hypotecznym 151 oznaczonej; 2. Rozalji Żebrowskiej, b. właścicielce dóbr Zawady lit. B. z Powiatu Węgrowskiego Gubernji Siedleckiej; otwarte zostały postępowania spadkowe, do zamknięcia których, termin prekluzyjny w kancelarji podpisanego Rejenta w Siedlcu na dzień 16 (28) Października 1868 r. oznaczony został.

Siedlec, dnia 3 (15) Kwietnia 1868 roku.
Adam Damięcki.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 3996. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи его, будутъ производиться 18 (30) Іюля сего года торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ подрядъ капитальной починки крыши по-Кармелитскаго Костела въ Варшавѣ на Краковскомъ Предмѣстьи, по смѣтѣ утвержденной въ 2,365 руб. 28 коп.

Желающіе участвовать въ этихъ торгахъ, исключительно мастера-кровельщики, по случаю особенностей въ устройствѣ крышъ, могутъ разсматривать торговыя условія, равно образецъ объявленія въ Дежурной Комнатѣ, Губернскаго Правленія, во всякое время.

Г. Варшава, Іюня 22 дня 1868 года.
Совѣтникъ, Карпинскій.

N. D. 4337. *Rząd Gubernialny Kielecki.*

Podaje niniejszem do wiadomości powszechnej, że podług zasad wskazanych wydanemi 16 (28) Maja 1833 r. i 3 (15) Września 1840 r. przepisami o licytacjach, z powodu że naznaczona na dzień 1 (13) Lipca 1868 r. licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, a następnie głośne licytowanie na dostawę w ciągu lat trzech, zaczynając od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. drzewa opałowego, świec, oleju, i słomy dla wojsk, osób biór i zakładów wojskowych w Gubernji Kieleckiej nie przyszło do skutku, to w dniu 15 (27) Lipca 1868 r. w sali posiedzeń Rządu Gubernialnego Kieleckiego odbędzie się powtórna w skazanym terminie na tęż dostawę takaż licytacja od cen naznaczonych do pierwszej licytacji a mianowicie.

Za sążeń półkubiczny drzewa rs. 3 k. 33½.
Za funt świec łojowych k. 18.
Za funt oleju k. 15.
Za pud słomy k. 24½.

Mający chęć podjęcia się tej entrepryzy winien w dniu do licytacji wyznaczonym, złożyć lub nadesłać na ręce Gubernatora Kieleckiego deklarację opieczętowaną, napisaną podług domieszczonego niżej wzoru z wyrażeniem w takowej liczbami i literami cen, za jakie podejmuje się dostarczać wojsku artykuły.

Do deklaracji tej ma być dołączony kwit Banku lub Kasy Skarbowej na zdeponowane vadium rs. 4,500, a to w gotowiźnie, listach zastawnych, listach likwidacyjnych lub obligach skarbowych.

Vadium to może być także złożone:

a) W biletach i papierach kredytowych, licząc po kursie przez Ministerstwo Finansów oznaczonym; i

b) W akcjach i obligacjach dróg żelaznych zagwarantowanych przez Rząd, licząc po kursie przez Ministerstwo Finansów oznaczonym, a w tej liczbie będą przyjęte: akcje dróg Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej w stosunku 60 procentu, a Warszawsko-Terespolskiej i Fabryczno-Łodzkiej w stosunku opłaconych i odnotowanych na tych akcjach wniosków, obligacje zaś podług kursu Giełdy Warszawskiej.

Termin ostateczny do składania deklaracji oznacza się do godziny 12 z południa tego dnia w którym odbytą będzie licytacja.

Po rozpieczętowaniu złożonych w terminie licytacyjnym deklaracji odbędzie się pomiędzy konkurentami którzy deklaracyę złożyli, licytowanie głośne in minus, od cen najkorzystniej dla skarbu zadeklarowanych, i dla tego składający deklarację, winien bądź osobiście, bądź przez plenipotenta urzędownie umocowanego, stawić się do licytacji w czasie wyżej oznaczonym i przed rozpoczęciem takowej, powinien podpisać warunki licytacyjne, na dowód odczytania onych. Nie składający w terminie właściwym deklaracji piśmiennej, nie będzie przypuszczonym do licytacji głośnej.

Deklaracje podane lub nadesłane po terminie lub nie podług wzoru, z odstąpieniem od art. 17 przepisów z dnia 16 (28) Maja 1833 r. lub skrobane, przekreślane, pisane liczbami bez wyrażenia literami, albo obejmujące, zastrzeżenia przeciwne warunkom licytacyjnym, wreszcie, złożone bez dołączenia kwitu na zdeponowane vadium, nie będą przyjęte i za nieważne uznane zostaną.

W końcu uwiadamia się, że utrzymujący się przy entrepryzie, obowiązany jest zaraz po zatwierdzeniu licytacji, złożyć na kaucję rs. 9,000 licząc w to stawione vadium, i że warunki licytacyjne w każdym czasie, wyjąwszy święta od godziny 9 rano do 3 po południu, mogą być przejrzane w biurze Rządu Gubernialnego Kieleckiego w wydziale wojskowym.

Kielce d. 2 Lipca 1868 r.
za Wice-Gubernatora,
Radca (. . . . . .)

Wzór deklaracji.

W skutek zamieszczonego w pismach perjodycznych przez Rząd Gubernjalny Kielecki ogłoszenia z dnia r. b. N. składam niniejszą deklarację, iż podejmuję się na przeciąg lat trzech od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. dostawy drzewa opałowego, swiec, oleju i słomy dla wojsk, osób, biór i zakładów wojskowych w gubernji Kieleckiej po cenach następujących:

Za półkubiczny sążeń drzewa po rs. k. wyraźnie
Za funt swiec łojowych rs. k. wyraźnie
Za funt oleju rs. k. wyraźnie
Za pud 40 funtowy słomy żytniej rs. k. wyraźnie

poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom objętym w warunkach licytacyjnych, których treść dobrze mi jest wiadomą, kwit Kasy za złożone vadium w sumie rsr. 4,500 wyraźnie rubli srebrem cztery tysiące pięćset załączam.

Kwit takowy w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę. Stałe moje zamieszkanie jest (wypisać czytelnie miasto, ulicę, numer domu, datę, imię i nazwisko).

N. D. 4338. *Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Отъ Кѣлецкаго Губернскаго Правленія симъ объявляется, что въ присутствіи онаго, на срокѣ 25 Іюля (6 Августа) 1868 г. назначены публичные торги на отдачу въ арендное содержаніе пропинаціи Кѣлецкаго Уѣзда въ деревняхъ: Псары, Кленовъ, Воля-Щигелкова и въ корчмѣ при монастырѣ св. Екатерины, считая срокъ аренды со дня имѣемыхъ состояться торговъ по 19 Іюня (1 Іюля) 1871 г. Каковыя торги начинаются съ назначенной Финансосымъ Управленіемъ суммы 288 р. 75 коп. Условія къ вышеозаченнымъ торгамъ относящіяся могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Кѣлецкаго Губернскаго Правленія. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны явиться въ назначенный срокъ въ Губернское Правленіе и представить залогъ равняющійся ¼ части торговой суммы.

Г. Кѣльцы, Іюля 2 дня 1868 года.
Съ подлиннымъ вѣрно:
Дѣлопроизводитель, Юрковскій.

N. D. 4339. *Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Отъ Кѣлецкаго Губернскаго Правленія симъ объявляется, что въ присутствіи онаго на срокъ 1 (13) Августа 1868 г., назначены публичные торги на продажу состоящей въ Кѣлецкой Губерніи и Уѣздѣ въ деревни Мокошинъ, экономіи Цисовъ, водяной мельницы съ усадьбою и прудомъ въ коемъ производиться рыбная ловля, а также экономическимъ дворомъ съ строеніями и фруктовымъ садомъ пространствомъ 12 морговъ 147 прентовъ. Каковыя торги начинаются отъ суммы 2,674 р. 30 коп. (in plus). Условія къ выше означеннымъ торгамъ относящіяся могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Кѣлецкаго Губернскаго Правленія. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны явиться въ назначенный срокъ въ Губернское Правленіе и представить залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части торговой суммы.

Г. Кѣльцы, Іюля 2 дня 1868 года.
Съ подлиннымъ вѣрно:
Дѣлопроизводитель, Юрковскій.

N. D. *4457. Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 15 (27) Lipca r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, na koszt i risico teraźniejszego dostawcy z przyjętych zobowiązań niewywiązującego się licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na budowle bulwarku drewnianego na rzece Wiśle przy ulicy Solec wprost posesji Nr. 2931*a*. i 2932 i na wykonanie robót faszynowych w bliskości tegoż bulwarku od sumy na rsr. 3875 kop. 27, wyraźnie na rubli srebrem trzy tysiące ośmset siedmdziesiąt pięć kopiejek dwadzieścia siedm i pół, kosztorysem obliczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiebierstwo mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy, na złożone w tejże vadjum w ilości rsr. 387 i na koszta ogłoszenia rsr. 12, które nieutrzymującemu się natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w wydziale administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuje sie budowy bulwarku drewnianego na rzece Wiśle przy ulicy Solec wprost posesji Numer 2931*a*. i 2932 oraz wykonania robót faszynowych w bliskości tegoż bulwarku za sumę anszlagową wynoszącą rsr. 3875 kop. 27½ (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów N. N. wypisać leterami poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie głównej ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rsr. 387 i na koszta ogłoszenia rsr. 12 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. pisałem dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Warszawa d. 5 (17) Lipca 1868 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał Major Witkowski.
Naczelnik Kancelarji Zdzitowiecki.

N. D. *4291. Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 29 Lipca (10 Sierpnia) o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja głośna in plus na dwuletnie wydzierżawienie placu pod Nr. 900 w Warszawie przy ulicy Chłodnej położonej, na satysfakcję zaległych podatków zajętego, a to od sumy na rsr. 90, wyraźnie na rubli srebrem dziewięćdziesiąt rocznie ustanowionej w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższą dzierżawę zechcą się zgłosić w czasie i miejscu wyżej oznaczonym wraz z kwitem kasy Głównej Ekonomicznej na złożone vadium w ilości rsr. 9 i na koszta ogłoszenia rsr. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą, zaś utrzymującego się przy dzierżawie po dokompletowaniu na kaucję do wysokości ⅕ części wylicytowanej sumy dzierżawnej zatrzymane zostanie w depozycie tejże kasy aż do ekspiracji dzierżawy.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w wydziale administracyjnym, każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 26 Czerwca (8 Lipca) 1868 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego-Sztabu,
Jenerał-Major Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 4459. Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego.

Podaje niniejszem do wiadomości, że na wyrestaurowanie gmachu Gimnazjum I-go w Warszawie, odbywać się będzie w dniu 16 (28) Lipca r. b. w Kancelarji Okręgu Naukowego, in minus licytacja przez opieczętowane deklaracje.

Anszlagiem na powyższą restaurację oznaczoną jest suma rsr. 3,410 kop. 82.

Deklaracje do tej entrepryzy przedstawiane być mają w Kancelarji Okręgu w dniu wyżej oznaczonycm do godziny 2 z południa, po upływie bowiem tego czasu, żadne deklaracje przyjęte nie będą.

Anszlag i plany powyższej restauracji, a także warunki licytacyjne przejrzane być mogą każdodziennie w Kancelarji Okręgu w godzinach biurowych

Deklaracje winny być pisane popług wzoru poniżej zamieszczonego, napisane zaś w innej formie lub pomoczone, albo poskrobane, przyjętemi nie będą.

Do deklaracji powinno być dołączone vadium w ilości rubli srebrem pięćset, a to albo w gotowiźnie, albo w papierach publicznych, podług kursu lub wartości oddzielnemi rozporządzeniami oznaczonych, albo nakoniec złożony być winien kwit kasy rządowej, przekonywający o wniesieniu do tej entrepryzy vadium w powyższej ilości.

W godzinie wyżej oznaczonej, nastąpi otwarcie przyjętych deklaracji, w skutku czego konkurent odstępujący najkorzystniejszy procent dla skarbu, uznany będzie za utrzymującego się przy entrepryzie.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia przez Kancelarję Okręgu Naukowego Warszawskiego z dnia Lipca r. b. w Nr. Dziennika Warszawskiego zamieszczonego, podaję niniejszą deklarację, którą zobowiązuję się uskutecznić restanrację gmachu Gimnazjum I-go w Warszawie, odstępując od sumy anszlagowej obliczonej na rsr. 3,410 kop. 82 procent (wypisać wyraźnie liczbą i literami ilość odstąpionego procentu od sta), poddając się wszelkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które dokładnie mnie są wiadome i przezemnie podpisane.

Kwit Kasy na złożone vadium lub vadium w gotowiźnie, albo w papierach publicznych (wymienić ich nazwę) załączam.

Stałe moje zamieszkanie pod Nr. przy ulicy

Pisałem w dnia 1868 r.

Warszawa dnia 6 Lipca 1868 roku.

N. D. 4150. *Zarząd XI-go Okręgu Komunikacji.*

Na wykonanie w r. b. w ciągu dni 14, robót około zabrukowania nadbrzeża, od strony Warszawy, przy moście Aleksandrowskim, na rzece Wisle, wedle zatwierdzonego przez Zarząd kosztorysu, obliczonych w ogóle na sumę rs. 343 kop. 97 wyraźnie rubli srebrnych trzysta czterdzieści trzy kopiejek dziewięćdziesiąt siedm, odbędzie się w biurze Zarządu XI Okręgu Komunikacji w dniu 17 (29) Lipca r. b. o godzinie 12 w południe, licytacja in minus, przez opieczętowane deklaracje, poczynając od powyższej kosztorysowej kwoty rub. sr. 343 kop. 97.

Mający zamiar ubiegać się o to przedsiębierstwo, winien w miejscu i czasie wyżej wskazaych, bądź sam osobiście bądź przez plenipotentów urzędowem pełnomocnictwem opatrzonych, złożyć swą deklarację, podług wzoru niżej zamieszczonego napisaną, a w tej bez żadnych warunkow i zastrzeżeń, wymie-

nić wyraźnie literami, bez skrobań i poprawek lub przekreśleń, sumę za jaką podejmuję się wykonać roboty.

Deklaracje nie podług wzoru napisane lub złożone po godzinie 12 w południe, przyjęte nie będą, ani też żaden wzgląd na takowe nie będzie miany.

Deklaracje opieczętowane obok adresu: „do Zarządu XI Okręgu Komunikacji" winny mieć napis: „Deklaracja do licytacji, na zabrukowanie nadbrzeża od strony Warszawy przy moście Aleksandrowskim, w dniu 17 (29) Lipca 1868 r. odbyć się mającej."

Do deklaracji dołączone być ma vadium w sumie rs. 115, wyraźnie rubli srebrem sto piętnaścia, w gotowiźnie, w listach zastawnych z właściwemi kuponami, w obligach skarbowych, albo też w innych papierach publicznych kurs w kraju mających i gotowizną kwota rs. 20, wyraźnie rubli srebrem dwadzieścia na koszta ogłoszenia licytacji.

Szczegółowe warunki licytacji, które na dowód odczytania, podający deklarację podpisać winien i zatwierdzony kosztorys, są do przejrzenia każdego dnia wyjąwszy niedziele i święta, od godziny 9-ej rano do 3-ej z południa, w biurze Zarządu XI Okręgu Komunikacji.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia   podaję niniejszą deklarację, że podejmuję się wykonać roboty około zabrukowania nadbrzeża od strony Warszawy, przy moście Aleksandrowskim, według kosztorysu i warunków do licytacji i kontraktu ułożonych, które należycie przejrzałem, za sumę rs. N. kop. N. wyraźnie (literami wypisać) poddając się wszelkim warunkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Vadium rs. 115 oraz gotowizną rs. 20, na koszta ogłoszenia licytacji składam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o przesłanie na mój koszt pocztą do NN. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w NN. pisałem w NN. dnia NN. miesiąca NN. 1868 r.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Warszawa dnia 27 Czerwca (9 Lipca) 1868 r.

Naczelnik Okręgu,
Generał-Lejtnant, Szubert.
Naczelnik Kancelarji, Beneveni.

N. D. 4245. *Нешавская Таможня.*

Назначивъ въ присутствіи сей Таможни торги 19 (31) Іюля сего 1868 года съ переторжкою 23 Іюля (4 Августа) въ 11 часовъ утра: а) На капитальную передѣлку деревянной набережной на р. Вислѣ при сей Таможнѣ и б) на починку казенныхъ зданій сей Таможни, приглашаетъ желающихъ участвовать въ торгахъ на слѣдующихъ условіяхъ:

Желающіе участвовать въ торгѣ должны представить въ Нешавскую Таможню непремѣнно ко дню торга въ запечатанномъ пакетѣ: письменныя объявленія на гербовой бумагѣ, документы о своемъ званіи и законные благонадежные залоги на третью часть подрядной суммы, исчисленной по смѣтамъ на оба вышеозначенные рода работъ 7,454 р. $27\frac{1}{2}$ коп. сер., желающіе же торговаться изустно, должны представить лично къ назначенному для торга времени тѣ же документы и залогъ.

Запечатанныя объявленія должны заключать въ себѣ: а) Согласіе принять эти работы на точномъ основаніи условій; б) Сумму, цѣну складомъ писанную и в) Мѣстопребываніе, званіе имя и фамилію объявителя а также мѣсяцъ и число когда объявленіе писано. Эти объявленія могутъ быть поданы лично при торгахъ или присланы на имя Нешавской Таможни не позже 11 часовъ дня торга, форма же составленія ихъ подробно указана въ ст. 1909 Св. Гражд. Зак. Т. X. изд. 1857 года.

Лицо, за которымъ останется подрядъ, въ случаѣ его отсутствія на торгахъ, будетъ немедленно приглашено къ заключенію контракта.

Съ заключеніемъ торговъ никакія новыя предложенія, за силою 1862 ст. ни отъ кого приняты не будутъ.

Подробныя кондиціи по настоящему подряду можно видѣть въ Нешавской Таможнѣ въ присутственные часы. Всѣ несогласныя съ ними объявленія, на основаніи ст. 1911 не будутъ приняты, если же при вскрытіи пакетовъ окажется, что нѣсколькими лицами находящимися на лицо, будетъ объявлена одна и та же цѣна, то выборъ предоставляется усмотрѣнію Таможеннаго Начальства.

М. Нешава, 30 Іюня 1868 года.

Управляющій Нешавскою Таможнею,
Статскій Совѣтникъ, (. . . . .).

N. D. 4440. *Управленіе Ивангородской Крѣпостной Артиллеріи*

При Управленіи Ивангородской Крѣпостной Артиллеріи, продаются съ публичнаго торга негодные и ненужные металы и прочіе предметы, а именно: чугуна въ ненужныхъ снарядахъ триста семъ пудъ восемьнадцать фунтовъ двадцать шесть залотниковъ; тачекъ чугунныхъ двѣсти семьдесятъ восемь штукъ, желѣза лому сто пятьнадцать пудовъ тридцать пять фунтовъ восемьдесятъ одинъ звлотникъ; мѣди лому двадцать пять пудъ тридцать пять фунтовъ пятьдесятъ шесть съ половиною залотниковъ, и кромѣ сего еще мелкіе: мѣдные, желѣзные, стальные и деревянные предметы.

По сему названное Управленіе вызываетъ желающихъ на покупку означенныхъ предметовъ. Торгъ назначенъ 21, а переторжка 24 сего Іюля отъ 10 часовъ утра въ канцеляріи упомянутаго Управленія. Торги будутъ производится изустные, но дозволяется присылка запечатанныхъ объявленій, на точномъ основаніи 2-й главы 3-го раздѣла 1-й книги 4-й части Свода военныхъ постановленій. Залогъ 100 руб. 10 коп. долженъ быть внесенъ на канунѣ торга или переторжки, съ тѣмъ однако, что лицо купившее предметы обязано оный дополнить, такъ чтобы былъ равенъ третей части суммы предложенной на торгахъ. Условія продажи можно видѣть въ Управленіи Ивангородской крѣпостной Артиллеріи, кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Кр. Ивангородъ, 1 Іюля 1868 г.

Командующій Артиллеріею,
Подполковникъ, Смирновъ.

N. D. 3997. *Кампиновское Лѣсное Управленіе.*

Потому, что объявленіями отъ 4 (16) Мая с. г. напечатанными въ NN. 108, 116 и 118 Варшавскаго Дневника и въ NN. 20, 21 и 22 Варшавскихъ Губернскихъ Вѣдомостей, разпубликованные торги на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ на 1867/8 годовъ назначенныхъ отъ оценочныхъ суммъ на основаніи разпоряженія Финансоваго Управленія отъ 22 Марта с. г. за N. 5894/2692 на ¼ часть уменьшенныхъ, по неявкѣ покупщиковъ не состоялись объявляется по всеобщее свѣдѣнія, что въ здѣшнемъ Управленіи въ дер. Грабине въ 10 верстъ отъ г. Блоня. Помянутые изустные торги (in plus) на условіяхъ прежде объявленныхъ будутъ производиться, начиная съ 11 часовъ утра во вторичныхъ срокахъ и отъ оценочныхъ суммъ слѣдующихъ:

Числа 17 (29) Іюля сего года.

1. Въ участкѣ Крживагура, I. округѣ, лѣсосѣкъ на 1867 г., отъ суммы 1,820 р. 75 коп.
2. Въ участкѣ Крживагура I. округѣ, лѣсосѣкъ на 1868 г., отъ суммы 1,725 р. 50 коп.
3. Въ участкѣ Цисове, I. округѣ, лѣсос. на 1867 г., отъ суммы 969 р. 24 коп.
4. Въ участкѣ Цисове, I. округѣ, лѣсосѣкъ на 1868 г., отъ суммы 596 рублей 15 коп.

Числа 18 (30) Іюля с. г.

5. Въ участкѣ Рыбишевъ, I. округѣ, лѣсосѣкъ на 1868, отъ суммы 1321 рублей 74 коп.
6. Въ участкѣ Домбровка, I округѣ, лѣсосѣкъ на 1868 г., отъ суммы 817 руб. 10 коп.
7. Въ участкѣ Горки I. округѣ, лѣсосѣкъ на 1867 г., отъ суммы 858 руб. 32 коп.
8. Въ участкѣ Горки, I. округѣ, лѣсос. на 1868 г. отъ суммы 624 руб. 83 коп.

Числа 19 (31) Іюля сего года.

9. Въ участкѣ Замчиско, I. округѣ, лѣсосѣк на 1867 отъ суммы 2,111 рублей 19 коп.
10. Въ участкѣ Замчиско, I. округѣ, лѣсосѣкъ на 1868 г., отъ суммы 2,730 рублей 96 коп.

Желающіе торговатся обязаны представить залоги, наличными деньгами или другими правительствамъ гарaнованными, припимаемы въ залоги билетами въ размѣрѣ 10 части вышеозначенныхъ оценочныхъ суммъ; но состоящимъ при торгахъ представленные ими залоги немедленно будутъ возвращенные. Прочія условія въ здѣшнемъ Управленіи разсматривать, а дерево въ лѣсу видѣть могутъ, желающіе ежедневно, исключая праздничныхъ дней.

дер. Грабина, Іюня 15 (27) дня 1868 г.

Старшій Надлѣсничій, Хржановскій

N. D. 4464. *Кольское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что по случаю неуплаты Израелемъ Бинковскимъ, аренды причитающейся казнѣ съ поприходскихъ земелъ въ г. Коло, будутъ производиться въ Управленіи Начальника Кольскаго Уѣзда въ городѣ Коло 16 (28) Іюля 1868 г. въ 11 часовъ утра изустные торги, (in plus) на продажу слѣдующихъ предметовъ занятыхъ и описанныхъ протоколомъ положеннаго запрещенія, посредствомъ Секвестратора, а именно:

1. Посѣвы находящіеся на пахатной землѣ.

а) Ржи въ трехъ мѣстахъ 16 морговъ.
б) Пшеницы двухъ мѣстахъ 6 морговъ.
в) Овса въ двухъ мѣстахъ 3 морга.
г) Ячменя въ двухъ мѣстахъ 3 морга.
д) Гороху два морга.
е) Гречихи въ двухъ мѣстахъ семь морговъ.
ж) Полѣвой сдереица (rzepaku) 10 морговъ.
з) Льну одинъ моргъ.
и) Лядвецы одинъ моргъ.
і) Картофеля въ двухъ мѣстахъ пять морговъ.
к) Хмѣля одинъ моргъ.
л) Сѣна или травы скошенной собранной и находящейся на лугахъ, а именно: къ дер. Гоздову двѣ скирды и къ дер. Рушкову трава покошенная и собранная въ копки.

Лица желающія торговать съ наличными деньгами должны прибыть съ наличными деньгами въ вышеозначенный срокъ въ здѣшнее Управленіе.

Г. Коло Іюля 2 дня 1868 года.

Начальникъ Уѣзда, (. . . . . .).

N. D. 4295. *Начальникъ Восточнаго Горнаго Округа.*

Въ Управленіи Горныхъ Заводовъ Восточнаго Округа въ Сухедневѣ 15 (27) Іюля 1868 г. въ три часа по полудни будутъ производиться съ повышенныхъ цѣнъ, посредствомъ запечатанныхъ декляраціи на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства по ниже изложенной формѣ, до означеннаго срока Начальнику Округа представленныхъ торги (in minus) на перевозы издѣлій въ 1868 г. въ Г. Варшаву изъ Бялогонскаго Завода оцѣненные на 1,100 р. с.

Представляющіе деклараціе обязаны приложить къ онымъ казначейскія квитанціи на залогъ 110 р. с. и издержки по объявленіи 7 р. с.

Крестьяне громадами желающіи подрядиться, на залогъ къ деклараціамъ могутъ прилагать свидѣтельство Войтовъ Гминъ, выданныя въ доказательство принятой крестьянами круговой отвѣтственности въ обезпеченіе подряда.

Торговыя условія для этихъ торговъ установленныя можно читать въ Горномъ Департаментѣ въ Г. Варшавѣ и въ Управленіи Округа въ Сухедневѣ каждаго дня за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма деклараціи.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Горныхъ Заводовъ Восточнаго Округа отъ 1 Іюля 1868 г. N. 3116, симъ объявляю что принимаю на себя подрядъ перевоза издѣлій въ Г. Варшаву въ теченіи 1868 г. изъ Бялогонскаго Завода съ уступкою съ цѣнъ къ торгамъ означенныхъ въ пользу казны N. процента (процентъ писать цыфрами и прописью) подвергаясь всѣмъ обязанностямъ и предостереженіямъ заключеннымъ въ торговыхъ условіяхъ мною прочитанныхъ и понятыхъ.

Казначейскія квитанціи на представленный залогъ и издержки по объявленіи прилагаю, которыя въ случаѣ неустойки за мной торговъ, желаю получить на мои руки.

Постоянно проживаю въ N. всего ближе почтовой станціи N.

Помѣстить число составленія деклараціи и подписать имя и фахилію.

въ Сухедневѣ, 1 Іюля 1868 г.

в. и. д. Заорскій.

N. D. 4454. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do Art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Moritza Summensohn buchaltera w Warszawie pod Nr. 2287*d*. zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Jana Jędzejewicza Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w w Warszawie pod Nr. 489*b*. mieszkającego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 600, z większej sumy rsr. 4,500 pochodzącej, z procentem i kosztami od Jerzego Ziltz obywatela, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2153 położonej, zaś pod Nr. 2101 w Warszawie zamieszkałego, protokółem Władysława Popławskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 23 Kwietnia (5 Maja) 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Kłopot pod Nr 2153 w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie w cyrkule policyjnym IV, administracyjnym IV, V i VI na gruncie czynszowym, z którego się opłaca czynszu rocznie rubli pięć, położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Jeżego Ziltz należąca, (w zastawnem posiadaniu Lejbusia i Zeldy małżonków Jakont zostająca, zaś po śmierci Lejbusia Jakont zastawa ta przeszła na własność jego Sukcesorów, to jest Zeldy Jakont wdowy, Wolfa Jakont małoletniego, Chajma Jakont, Szmerla Jakont, Dzieci Henechu Jakont pozostałych) pozostałych zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom drewniany parterowy z facjatkami gontami kryty, dwa kominy murowane mający.
2. Przybudowanie drewniane parterowe gontami kryte, dwa kominy murowane mające.
3. Zabudowanie drewniane parterowe gontami kryte, dwa kominy murowane mające.
4. Zabudowanie drewniane w części gontami, a w części deskami kryte, o jednym kominie murowanym.
5. Zabudowanie drewniane gontami kryte, o jednym kominie murowanym.
6. Zabudowanie drewniane z facjatkami parterowe gontami kryte, o jednym kominie murowanym.
7. Zabudowanie poprzeczne drewniane gonta i kryte, na komórki i drwalnie przeznaczone.
8. Przystawka drewniana z desek, deskami kryta.
9. Przybudowanie drewniane w części gontami a w części deskami kryte, na chlewy i komórki przeznaczone.
10. Zabudowanie z desek kryte gontami, na kloaki przeznaczone.
11. Zabudowanie drewniane z desek deskami kryte, na kuczki przezzaczone.
12. Pompa drewniana z korbą.
13. Zabudowanie drewniane deskami kryte, na chlewy przeznaczone.
14. Podwórka, jedno kamieniem polnym brukowane, a drugie niebrukowane.

W nieruchomości tej jest 16 lokator z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Jana Jędrzejewicza Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 489*b*. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Stefana Mitraszewskiego, urzędnika tegoż Magistratu.
2. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie, w Warszawie pod N. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 7 (19) Czerwca 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 8 (20) Czerwca 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 3 (15) Września 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Jan Jędrzejewicz Adwokat, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 22 Czerwca (4 Lipca) 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie dnia 22 Czerwca (4 Lipca) 1868 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 4455. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Szczepana i Tekli z Lipskich małżonków Jakimowicz męża, Nadzorcy budowli skarbowej na Saskim placu, w Warszawie pod Nr. 413 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Maksymiljana Gajewskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 537 zamieszkałego obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs 2.250 z procentem 5 od sta, od dnia 8 (20) Kwietnia 1867 r. i kosztów, od Ludwiki z Pileckich i Hieronima małżonków Szymańskich obywateli, właścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2281*a*. położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 289 zamieszkałej, protokółem Józefa Kurman, Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 27 Maja (8 Czerwca) 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Miłej pod Nr. 2281*a*. na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 8 kop. 10, w cyrkule policyjnym i administracyjnym IV, w jurisdykcji Sądu Pokoju wydziału I, w Warszawie położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Ludwiki z Pileckich Hieronima Szymańskiego urzędnika Zarządu Pocztowego małżonki należąca i w tejże posiadaniu zostająca, stosownie do aktu urzędowego przed Stanisławem Jasińskim Rejentem w Warszawie, dnia 1 (13) Maja 1867 roku sporządzonego, Stanisław Kronenberg wynajął lokal na ochronę, składający się z 5 stancji, 2 komórek na drzewo, piwniczki, spiżarki, oraz części ogrodu na lat trzy, poczynając od dnia 12 (24) Czerwca 1867 r. do tegoż dnia i miesiąca 1870 roku, rocznie po rs 285, przybliżonej rozległości gruntu około łokci kwadr. 5,512 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom drewniany parterowy, gontami kryty, o 2 kominach murowanych.

2. Brama dwuskrzydłowa z furtką.

3. Parkan z desek.

4. Komórki z drzewa deskami kryte.

5. Oficyna masiv murowana parterowa i o pierwszem piętrze, pod półdachem blachą krytym o 4 kominach murowanych.

6. Komórka z drzewa deskami kryta.

7. Kuczka z drzewa bez dachu.

8. Domek parterowy z drzewa pod półdachem gontami krytym o jednym kominie murowanym.

9. Komórki 2 z drzewa, jedna deskami, a druga gontami kryta.

10. Kloaka z drzewa gontami kryta.

11. Komórki z drzewa deskami kryte.

12. Ogród owocowo-warzywny, dranicami z drzewa obwiedziony, w którym znajduje się 25 drzew różnych, 4 krzaki agrestowe, krzewy.

13. Altana z łat gontami kryta.

14. Dwie piwnice balami wykładane, ziemią kryte.

Do ogrodu jest brama z dranic z furtką, a druga furtka w ogrodzeniu.

15. Parkan z desek.

16. Podwórze niebrukowane, w którem jest studnia balami cembrowana z żurawiem.

W nieruchomości tej jest osmiu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Maksymiljana Gajewskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, pod N-rem 587 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi Miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I, w Warszawie, w Warszawie pod N. 1767 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 1 (13) Czerwca 1867 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 15 (27) Czerwca 1867 roku, a wdniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 2 (14) Października 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Maksymiljan Gajewski Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 19 Czerw. (1 Lipca) 1867 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa, d. 19 Czerw. (1 Lipca) 1867 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 2 (14) Października, 16 (28) Października i 30 Października (11 Listopada) 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 2281a. w Warszawie przy ulicy Miłej położonej, Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem daty 30 Października (11 Listopada) 1867 r. termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości wyznaczył na dzień 15 (27) Stycznia 1868 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego w Warszawie w wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 4,000 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d 13 (25) Listopada 1867 r.
Pisarz Trybunału,
Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość rzeczona przysądzoną została przygotowawczo Maksymiljanowi Gajewskiemu Adwokatowi, za sumę rs. 4,000 i Trybunał wyrokiem daty 15 (27) Stycznia 1868 r. zapadłym, termin do ostatecznej sprzedaży nieruchomości N. 2281a. w Warszawie położonej, wyznaczył na dzień 19 (31) Marca 1868 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 27 Stycz. (8 Lutego) 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Zgórski.

Gdy termin powyższy upadł, z powodu założonej apelacji po osądzeniu i oddaleniu takowej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w drodze ilacji pod dniem 9 (21) Kwietnia 1868 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzonia i licytacji nieruchomości Nr. 2281a. w Warszawie położonej, na dzień 17 (29) Maja 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału w Warszawie w wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od $^2/_3$ szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 13 (25) Kwietnia 1868 r.
Pisarz Trybunału, Zgórski.

Termin powyższy nie przyszedł do skutku, z powodu wysiesionej skargi do Rządzącego Senatu, która wyrokiem tegoż Senatu, w dniu 14 (26) Czerwca 1868 r. zapadłym oddaloną została, w skutku czego, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem ilacyjnym z dnia 25 Czerwca (7 Lipca) 1868 r. nowy termin do ostatecznego przysądzenia i licytacji nieruchomości Nr. 2281a. w Warszawie położonej, na dzień 10 (22) Września 1868 r. wyznaczył.

Termin ten odbędzie się w miejscu jak wyżej wskazano, o godzinie 10 z rana.

Licytacja rozpocznie się od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynalezionego, czyli od sumy rs. 3,390 kop. 25$^1/_6$.

Warszawa d. 3 (15) Lipca 1868 r.
Pisarz Trybunału, Zgórski.

N. D. *4443. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

Wiadomo czyni, iż w egzekucji na żądanie Mateusza Radzkiego z własnych funduszów utrzymującego się, we wsi Łubkach, okręgu Płockim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Karola Stróżeckiego Patrona w Płocku obrane mającego, przeciwko Teodorowi Maltz właścicielowi dóbr Nowa-Wieś, w tejże wsi okręgu Płockim mieszkającemu prowadzonej, Józef Lubinkowski Komornik przy Trybunale tutejszym, aktem w dniach 7 (19) i 8 (20) Czerwca r. b. spisanym, zajął na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia dobra Nowa-Wieś i Piączyno z przyległościami, tegoż Teodora Maltz własne, i w posiadaniu jego zostające, które opisują się w tym sposobie:

Folwark i wieś Nowa Wieś, oraz folwark i wieś Piączyno leżą w gminie Starożeby okręgu Płockim; odległe są od miast: Bodzanowa wiorst 14, Drobina i Wyszogroda wiorst 21, Płocka wiorst 35. Dobra Nowa-Wieś graniczą: na wschód z dobrami Włuki, na południe z wsią Słupce,, na zachód z wsiami Szulbory i Begno, na północ z folwarkiem Piączyno, dobra zaś Piączyno graniczą: na wschód z Daniszewem i Włukami, na południe z Nową-Wsią, na zachód i północ z Rogowem.

Na folwarku Nowa-Wieś są następujące budynki: 1. Dom mieszkalny dworski drewniany gliną i wagnem obrzucony, w połowie słomą a w połowie kleńcem krzyty z kominem murowanym. 2. Kurniki z drzewa słomą kryte. 3. Kloaki z drzewa deskami kryte. 4. Spichrz z drzewa słomą kryty. 5. Stodoła z kamieni na wapno wystawiona, słomą kryta, a w niej maszyna żelazna kompletna z maneżem na 4 konie do obrotu. 6. Przystawka na słupach bez ścian. 7. Szopa i stajnie z kamieni na wapno. 8. Owczarnia i szopy oraz wozownia w jednym budynku drewnianym. 9. Bróg z drzewa krzyżulcowego. 10. Wystawa na słupach bez ścian wszystkie słomą kryte. 11. Studnia z bali z żurawiem, drągiem i kubłem. 12. Dom z cegły palonej z takąż wystawką, dachówko kryty z kominem murowanym; połowę tego domu zajmują w trzech izbach służący dworscy, a w czwartej izbie mieszka Ludwik Maltz brat dziedzica bez żadnej opłaty; w drugiej zaś połowie urządzona jest olearnia z maneżem, składająca się z dwóch pras z walcami żelaznemi, pod połową tego domu znajdują się sklepy murowane. 13. Stajnia z bali na słupach. 14. Karczma w części z kamieni w części z cegły na glinę murowana o trzech kominach; w karczmie tej dwie izby zajmuje Jan Piątkowski szynkarz i stelmach, mający ogrodu pręt. 200, mieszkanie zasługi pieniężne i ordynarją, za co obowiązany wyrabiać narzędzia gospodarskie; szynku zaś teraz nie prowadzi z powodu niewykupienia patentu, w sześciu izbach karczmy mieszkają służący dworscy. 15. Chlewek z bali na słupach. 16. Drugi takiż chlewek. 17. Dom nowo wystawiony z bali na słupach z kominem z surówki, urządzony na olearnią. 18. Dom z drzewa na słupach z kominem murowanym, przez służących dworskich zamieszkały. 19. Chlewy z drzewa na słupach, wszystkie te budynki słomą kryte. 20. Dom z gliny w pacę na podmurowaniu z kamiemi z wystawą w szczycie, gontami kryty mieszczący w sobie kuźnią; w dwóch izbach mieszka Franciszek Szczeciński kowal, mający ogrodu morgę oraz biorący ordynarji korcy 18 i na węgle rs. 45, za co obowiązany wszelką robotę kowalską wypełniać. Narzędzia kowalskie jako to: miech skórzany, kowadło, szrubsztak, młot, trzy młotki małe i trzy cęgi żelazne należą do dworu; w trzeciej izbie mieszkają służący dworscy. 21. Dom mieszkalny z szachulcu słomą kryty z kominem z surówki, dwie izby w tym domu zajmuje ekonom dworski, a w trzeciej mieszka Kępińska wdowa uwłaszczona. 22. Dzwonek mosiężny na słupie. 23, Chlewek z bali na słupach, należący w połowie do dworu, a w drugiej połowie do wdowy Kępińskiej. 24. Dom z kamieni na wapno z kominem murowanym, w połowie tego domu mieszka Ludwik Adamkiewicz młynarz, mający gruntu mórg 4, oraz pobierający rocznie po rsr. 18 kop. 90 i ordynarji korcy 12 pod obowiązkiem dopełnienia mlewa dla dworu, w drugiej zaś połowie mieszka Jan Barcikowski wyrobnik, który z mieszkania i 200 prętów ogrodu płaci do dworu rsr 12 rocznie. 25. Stodoła z surówki i gliny. 26. Chlewek z kamiemi na słupach. 27. Chlewek z drzewa należący w połowie do dworu, a w połowie do Ludwika Grąbczewskiego uwłaszczonego; wszystkie te budowle słomą kryte. 28. Studnia z bali z żurawiem. 29. Wiatrak z drzewa deskami obity, kryty gontami, w którym są dwa kamienie młyńskie, skrzynia, socha żelazna i koła do obrotu. 30. Szopa w polu na niskich słupach do suszenia cegły. 31. Chałup wiejskich należących do uwłaszczonych włościan sześć, z tych pięć z gliny w pacę, a szósta wymurowana z kamienia na wapno, wszystkie z kominami z surówki słomą kryte. 32. Stodół dwie, chlewy cztery, drewnianych słomą krytych należących do uwłaszczonych.

Na Nowej-Wsi są grunta: a) siedliska pod budowiami klasy II mórg 4 pr. 20, b) ogród owocowy z drzewami fruktowęmi rodzajnemi mórg 2, w ogrodzie tym jest 5 ulów z pszczołami, c) 2 ogrody warzywne mórg 3 pr. 250, d) grunta orne gospodarskie na 13 pól płodozmiennych urządzone mórg 470 pr. 50, e) łąk i paśników mórg 24, f) zarośle brzozowe i jałowce mórg 3, g) las sosnowy i brzozowy młodociany mórg 132, w tym lesie drzewo na przestrzeni około mórg 31 jest wycięte i grunt przeznaczony na paśnik, h) siedliska i ogrody włościan uwłaszczonych mórg 5, i) grunta orne tychże włościan wśród gruntów folwarcznych leżące mórg 29, k) trzy kanaliki, bagno i kanał za ogrodem owocowym margę 1 pr. 190, l) nieużytki mórg 2 pr. 150. W ogóle druntu klasy II i III około mórg 679 pr. 60, czyli włók 22 mórg 19 pręt. 60 miary nowopolskiej.

Uwłaszczeni włościanie są: 1. Józef Stelmarski, 2. Ludwik Grąbczewski, 3. Mikołaj Wodziński, 4. Kazimierz Darkes, 5. Mikołaj Rostek, 6. Franciszek Pawlak, 7. Teofila Juźwiak, 8. Wojciech Bilski, 9. Jakób Ciszewski, 10. Jan Darkus, 11. Józef Rychlewski, 12. Klemens Brzuski, 13. Andrzej Palmowski, 14. Tomasz Zelaszczak, 15. Wojciech Kacprzak, 16. Andrzej Kamiński.

Łącznie z dobrami Nowa-Wieś zajęto następujące inwentarze gruntowe: koni roboczych 12, wołów 20, owiec macior poprawnych 250, baranów 6, jagniąt tegorocznych 160, 3 wozy szybowane, pługów 10 i zaprząż na koni 12.

Na folwarku i wsi Piączyno są zabudowania: 1. Dom mieszkalny z gliny w pacę z kominem z surówki, zamieszkały przez gajowego i służących dworskich. 2. Chlewy z drzewa. 3. Spichrz z kamieni polnych na wapno. 4. Owczarnia takaż. 5. Stodoła z gliny w pacę, wszystko słomą kryte. 6. Studnia z bali z żurawiem i słupem. 7. Dom murowany z kamieni polnych, na wapno z kominem z surówki; w domu tym jedną izbę zajmuje Stanisław Bergel wyrobnik, który za to i za ogrodu pręt. 80 płaci rocznie dworowi rs. 15, lub wypełnia robotę ręczną, w drugiej izbie mieszka Wojciech Brzeski uwłaszczony. 8. Szopa z gliny w pacę słomą kryta, w której jedna komora do dworu, a trzy do uwłaszczonych włościan należą. 9. Domów z gliny w pacę słomą krytych z kominami murowanemi 3, które należą do uwłaszczonych włościan.

Grunta na Piączynie są: a) siedlisko pod budowlami i podwórzem morgów 2; b) ogród dworski owocowy płotem opatrzony z drzewami fruktowemi morg. 2; c) ogród warzywny dworski mórg 2 pręt. 150; d) ogród warzywny za ogrodami włościan uwłaszczonych morgę jedną, prętów 100; e) grunta orne folwarczne z 9-ciu pól płodozmiennych urządzone morgów 319; f) łąki folwarczne i paśniki morg. 42; g) siedliska pod budowlami włościan uwłaszczonych i ogrody tychże morgów 6; h) grunta orne tychże włościan wśród gruntów folwarcznych morg. 9; i) sadzawka w podwórzu pręt. 60; k) kanalik zarybiony pręt. 100; l) drogi i nieużytki morg. 2 pręt. 50. W ogóle folwark Piączyno ma gruntu klasy II. i III około morgów 386 prętów 160, czyli włók 12 morgów 26 pręt. 160 miary nowopolskiej.

We wsi Piączynie uwłaszczeni włościanie są: 1 Antoni Pokorski, 2. Szczepańska wdowa, 3. Kordalakowa wdowa, 4. Józef Pawlak, 5. Marcin Gołąb, 6. Franciszek Kajdajski, 7. Mikołaj Klonowski. Razem z dobrami Piączyno zajął Komornik owiec macior sztuk 360, innych zaś inwentarzy tamże nie ma, gdyż gospodarstwo na obudwóch folwarkach jest połączone i grunta na Piączynie uprawiane są inwentarzami z Nowej-Wsi.

Podatki z zajętych dóbr wynoszą rocznie z Nowej-Wsi rs. 470 kop. 92, a z Piączyna rs. 13 kop. 37.

Akt zajęcia doręczonym został Ludwikowi Kowalakowi Wójtowi gminy Starożeby w dniu 8 (20) Czerwca r. b. oraz Aleksandrowi Sołncew Naczelnikowi Powiatu Płockiego w dniu 10 (22) tegoż miesiąca i roku. W tymże samym dniu wniesiono akt zajęcia do księgi wieczystej dóbr Nowa-Wieś i Piączyno, a dnia 24 Czerwca (6 Lipca) r. b., wpisano tenże akt do księgi zaaresztowań w Trybunale tutejszym utrzymywanej.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, mających służyć za zasadę do sprzedaży dóbr Nowa-Wieś i Piączyno, odbędzie się na audjencji tegoż Trybunału dnia 22 Sierpnia (3 Września) 1868 r. o godzinie 10 rana, poczem co dwa tygodnie po sobie idące, druga i trzecia publikacja nastąpią.

Sprzedaż prowadzić będzie Karol Stróżecki Patron w Płocku zamieszkały, któremu wyciąg tego obwieszczenia wydano, a drugi egzemplarz wyciągu wywieszono w dniu dzisiejszym na tablicy w sali ustępowej Trybunału tutejszego.

Płock d. 26 Czerwca (8 Lipca) 1868 roku.
Michał Betley.

N. D. *4571. Rejent Kancelarji w Łodzi.*

Ogłasza, że z mocy dwóch wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, między Praxedą z Damschow żoną Jana Jegerów podoficera Żandarmskiej Łodzińskiej komendy, w mieście Powiatowem Łasku zamieszkałą, przez Konstantego Borzewskiego Patrona Trybunału czyniącą, a Emilją z Damschów i Teodorem małżonkami Jezierskimi w wsi Gozdówku Powiecie Brezińskim, Waleryą z Damschów i Aleksandrem małżonkami Nowakowskiemi w mieście Powiatowem Kutnie zamieszkałemi, dnia 14 (26) Września 1867 r. i 22 Maja (3 Czerwca) r. b. zapadłych przedana będzie w drodze działów po Benjaminie i Marjannie małżonków Damsch, nieruchomość w wsi Gozdówku, jurisdykcji Sądu Pokoju w Łodzi Powiecie Brezińskim Gubernji Petrokowskiej położona, składająca się: 1. z domu drewnianego parterowego, mieszkalnego, wraz z młynem wodnym o dwóch gankach i foluszem, piwnic, kurników, stajni, stodoły, wozowni, ogrodzeń, ogrodu owocowego, upustu, domu drewnianego, N. 2 oznaczonego, drwalni, obórki domu drewnianego Nr. 3 oznaczonego, obórki przy tymże, gruntu i łąk mórg 24 prentów 100, stawu morg 4, i drzew olszowych. Przedaż ta odbywać się będzie przedemną w mojej Kancelarji w mieście Łodzi w domu Nr. 425, a termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 12 (24) Sierpnia r. b. godzinę 2 z południa wyznaczony, licytacja rozpocznie się od rs. 4,054 kop. 17$^1/_2$ jako szacunku przez biegłych wynalezionego, a vadium rs. 450.

Taksa szczegółowa, zbiór objaśnień i warunki przedaży przejrzane być mogą w mojej Kancelerji.

Łódź d. 25 Czerwca (7 Lipca) 1868 r.
Ferdynand Szlimm.

ZAPOZWY EDYKTALNE·

N. D. 4453. Starszy Pisarz IX Departamentu Rządzącego Senatu.

Zawiadamia 1. Sukcesorów Antoniego Żebrowskiego; 2. Michała Chmielińskiego, i 3. Stefana Cichockiego, jako wierzycieli hypotecznych dóbr Żelizny, z pobytu i zamieszkania nateraz niewiadomych, iż z strony Karola i Justyny małżonków Smoczyńskich, oraz Andrzeja Michajłowskiego, w odwołaniu się od wyroków Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego w dniu 29 Kwietnia (11 Maja) 1866 r. i Trybunału Cywilnego w Siedlcach w dniu 17 (29) Lipca 1864 r. w przedmiocie sporu o rsr. 2,052 kop. 45 zapadłych, zapozwy naprzeciw nim wydane, w Kancelarji naczelnego Prokuratora w dniu 24 Czerwca (6 Lipca) 1868 r. złożone zostały.

Warszawa dnia 4 (16) Lipca 1868 roku.
Ksawery Krysiński.

DONIESIENIA PRYWATNE.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.